

BERGEN INTERNASJONALE TEATERFESTIVAL PRESENTERER:

Teatertreff-86

 **BERGEN
INTERNASJONALE
TEATERFESTIVAL**

Postboks 20, 5032 Minde
Tlf. 31 21 25

Kr. 25,-

INNHold: SIDE

Bergen Internasjonale Teaterfestival (BIT)	3
Seminarer og Workshops	4
Samarbeid	
Skrivekunstakademiet og BIT	5
Hotel Pro Forma	6
Teater på Verftet	8
Artist Decided/ Kurt Johannessen	8
Transformteater	9
Teater Beljash	12
Flamenco Mario Maya	14
Lisa Marcus & Barbara Duijfjes	16
Passage Nord	18
Barneteater i Bydelshuset på Nordnes	20
Cirka teater	20
Riss Dansekompani	22
Programoversikt	24
Tippetueteateret	26
Teater Ute	26
Jordcirkus	27
Cirka teateret	31
Tilonia	31
Verdensteateret	31
Nattklubb - Blå netter	34
Max Axe	34
Temperamentsorkesteret	34
Lily and the Piccoloes	34
Drop Dead Gorgeous	34
Inge B. Rem	34
The Ball Brothers	34
«Bessie»	34
Olga Marie Mikalsen	37
Bloolips	37
Det frie teaterlivet i Bergen	40
Tropics at the tower of Babylon	43
Gjøglerne kommer	43

Bergen Internasjonale Teaterfestival har for tredje året på rad den ære å kunne invitere til teaterfestival. Fra en liten men kunstnerisk viktig og utfordrende teaterfestival i 1984, der bl.a. danske Billedstofteater og svenske Phauss aktualiserte debatten om teatrets virkemidler, uttrykk og politiske holdninger. Via det omfattende Teatertreff -85 der fjorårets tema 'teater i miljø' ytterligere ble utdypet bl.a. ved forestillinger av Teatr Garzience fra Polen. Fram til idag hvor det nå er klart for Teatertreff -86.

Dans og teater fra Spania, Nederland, England, Vest-Tyskland, India, Sverige, Danmark og Norge vil presenteres med forestillinger og kurs for barn og voksne.

Bergen Internasjonale Teaterfestival har siden starten i 1984 hatt som hovedoppgave å formidle nytt og alternativt teater, dans - og musikkteater. Festivalen søker å fange opp innenlandske og utenlandske kunstneriske initiativ som innholdsmessig, formelt eller i arbeidsform danner verdifulle alternativer til den mer konvensjonelle scenekunst og det rent kommersielle teater. For at denne nyorientering skal få de nødvendige referanser, presenterer festivalen også eldre, etablerte grupper og artister som på en eller annen måte har gitt verdifulle bidrag til det moderne, eksperimentelle teater. Festivalens nære kontakt med teaterarbeidere i Bergen gjør disse til en naturlig del av festivalprogrammet. Årets program vil særlig fokusere på europisk dans og bevegelsesteater, og totalt vil i overkant av 90 arrangementer finne sted.

For at en teaterfestival som denne skal kunne realiseres, er organisasjonen helt avhengig av offentlige og private sponsors. Bergen Internasjonale Teaterfestival vil benytte anledningen til særlig å takke Bergen Kommune - Kulturavdelingen for verdifull hjelp såvel økonomisk som praktisk. Videre vil vi takke Norsk Kulturråd, Kgl. Norsk Utenriksdepartement, Kultur- og Vitenskapsdepartementet, Hordaland Fylkeskommune - Kulturavdelingen og Barneteaterprosjektet i Hordaland. Videre vår bankforbindelse Vestlandsbanken, KLM Royal Dutch Airlines, A/S Norske Shell, Jotun Fabrikker, Bergens Tidende, Budget Bilutleie, Stillasservice A/S, Rank Zerox, Strønen Reklamebyrå, Havel trykkeri og alle andre sponsors.

En særlig takk til alle de frivillige kreftene som er blitt satt inn i realiseringen av dette store prosjektet, en spesiell takk til Tor Fosse, Eva Grieg og alle medarbeiderne i Allaktivitetshuset på Verftet.

BILLETTPRISER:

kr. 20.- 40.- 50.- 60.- 70.- og 90.-

FORSALG:

Apollon Musikkhandel
Den Nationale Scene

FESTIVALKOMITEEN 1986

Marit Eliassen
Anne Kjersti Bjørn
Lisbeth Bodd/Preben Faye-Schjøll
Sven Åge Birkeland

Seminar / Workshop

HENRYK BARANOWSKI BRD

2 dagers seminar

(12 deltakere)

USF 5.9 kl. 10.00

6.9 kl. 10.00

JORDSIRKUS SVE

3 dagers seminar

(20 deltakere) 28.8 kl. 10.00

Seminar med Henryk Baranowski fra Transformtheater Berlin på USF 5 og 6 september. Tema for seminaret er: «Form and time in theatre». Seminardeltakelse krever kjennskap til Franz Kafkas PROSESSEN. Maksimum deltakere: 12.

Teaterverksted

fra 28 til 30 august. Arbeidet vil bli ledet av Peter Bergared, skuespiller i Jordcirkus fra Sverige. Tema er «Gate-teater», og målsetting for verkstedet er å kunne presentere en gate-teaterforestilling spesielt laget for festivalen. Maksimum deltakere: 25.

Samarbeid mellom Skrivekunst-Akademiet og Bergen Internasjonale Teaterfestival.

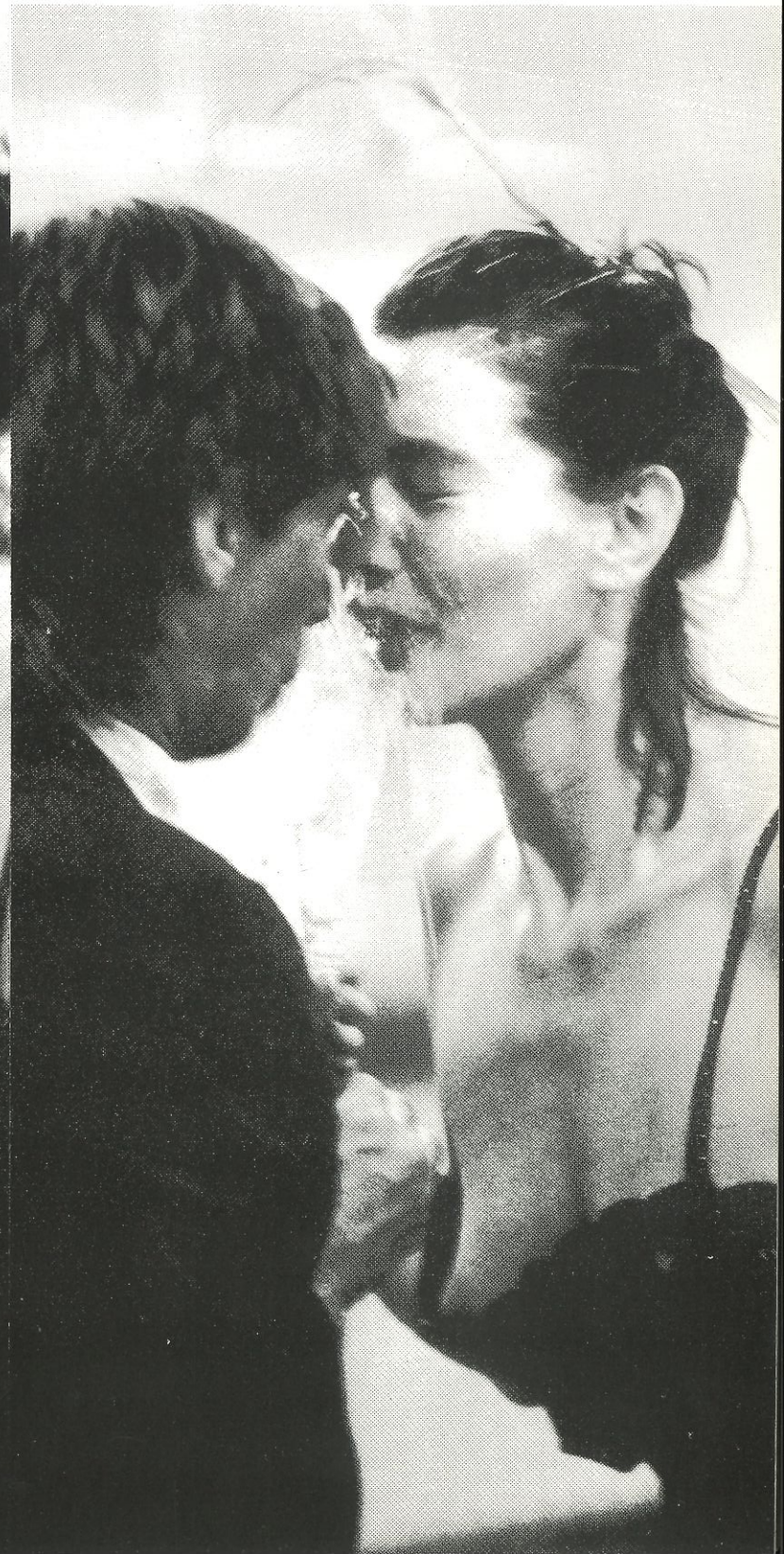
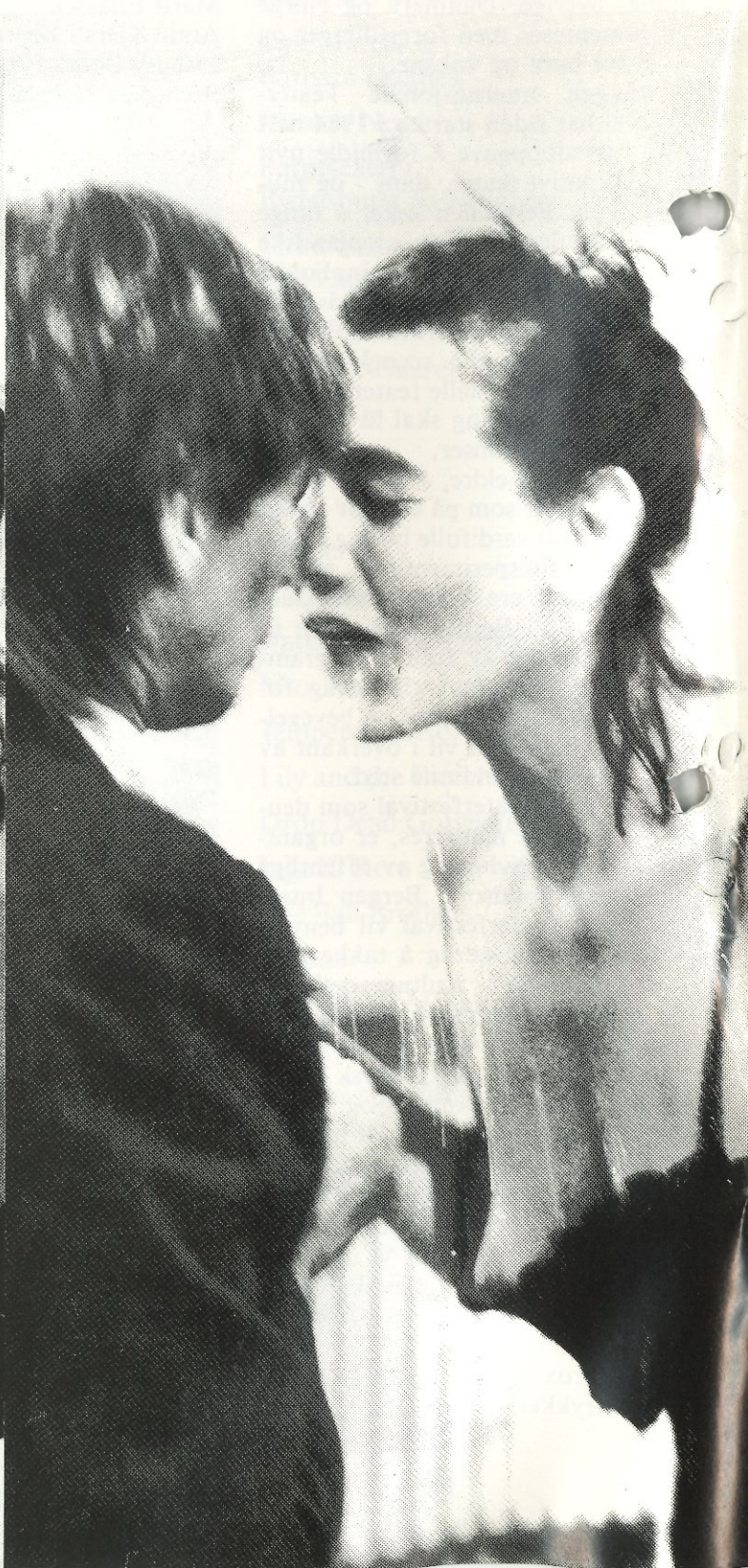
Skrivekunst-Akademiet i Hordaland vart skipa i april 1985, og blir finansiert av Hordaland fylkeskommune.

Skrivekunst-Akademiet i Hordaland er ein institusjon som gjennom kurs, seminar og foredragsverksemd driv praktisk og teoretisk utdanning for skjønnlitterære forfattarar og andre som er opptekne av skrivekunst.

Ein viktig del av utdanninga er å

få innsyn i den prosessen som leier fra skriving av ein tekst fram til ferdig framsyning.

På bakgrunn av dette har Skrivekunst-Akademiet gått inn i et samarbeid med Bergen Internasjonale Teaterfestival. I en uke skal medlemmer av Skrivekunst-Akademiet arbeide sammen med danske Kirsten Delholm og Willie Flindt. Work-shopen foregår på Hordaland Kunstnersentrum som også blir åstedet for visningene.

Hotel Pro Forma DANMARK

HOTEL PRO FORMA DAN

8 dagers workshop

30.8 kl. 10.00

Sete sange

Hordaland Kunstner-

sentrum 6.9 kl. 15.00

6.9 kl. 17.00

Hotel Pro Forma er navnet på et nytt teaterprosjekt i København. Bak det står Kirsten Dehlholm fra det tidligere Billedstofteater og Willie Flindt. Flindts bakgrunn er meget knyttet til studier av myter i tilknytning til fruktbarhetsritualer. Han er særdeles interessert i de eldste japanske teaterformene, altså de som danner bakgrunnen for de kjente N; og Kabuki tradisjonene. Noen av hans id'eer ble også tatt opp i Billedstofteater, slik som da han laget det dramaturgiske utgangspunkt for forestillingen SONER som ble vist på Avignon-festivalen for noen år siden.

Billedstofteater og hva det ellers sto for tør være kjent fra en del av den omtalen gruppen fikk i forbindelse med gjestespillet i Bergen på Teatertreff -84. Forestillingen som den gangen ble vist på Verftet het TRANSSIBIRIEN og var bygget på tablåprinsippet slik som deres forestillinger forøvrig. Den gangen var det imidlertid et frontalt tablå som ble vist, og spillet var rendyrket i sin stiliserte og ikke-verbale form.

Det som er nytt med det av i år nye prosjektforetak Hotel Pro Forma, er at Kirsten Dehlholm nå er interessert i også å trekke elementer av tekst inn i produksjonene. Dette har hun forsåvidt også gjort tidligere, men aldri i noen utstrakt grad. Det er dette aspektet som er foranledningen til at Hotel Pro Forma

skal gjøre et prosjekt i Bergen under årets festival. Medlemmer av Skrivekunstakademiet i Hordaland er det bl.a. som skal delta med egne tekster og objekter de selv har funnet frem til. «Billederne, det visuelle, er fortsatt det centrale i vores teater, men det udelukker hverken det talte eller det nedskrevne ord», sier Kirsten Dehlholm i et intervju (Politiken, 30.3.86). Prosjektet i Bergen blir altså gjort i samarbeid med både forfattere og billedkunstnere, som også skal være med som aktører under visningene under Teatertreff. Deres første egne prosjekt blir TERRA AUSTRALIS INCOGNITA som skal ha premiere i Budapest i desember i år. Der deltar en dansk skuespiller, og de øvrige ti skal være ungarere. Stykket vil handle om oppdagelsesreisende sett i både et historisk og et nåtidig perspektiv, og det bygger på erkjennelsen av at det er disse reisene som har skapt verdensbilder til forskjellige tider. Tilskuerne skal plasseres på balkonger slik at forestillingen kan sees i fugleperspektiv, og scenografien vil være preget av store malte flater. Det kan være seg med motiv hentet fra egyptiske veggmalier eller europeiske landkart fra middelalderen. Figurene og objektene skal så være i bevegelse i forhold til billedflaten. Dermed ser en at tablåaspektet blir ivarettatt, sam-

tidig som det kreves adskillig av aktørene i deres måte å bevege seg på. Denne forestillingen vil Hotel Pro Forma reise med til en rekke byer, også vil de gjerne komme til Bergen med den om det kan la seg gjøre.

Flere prosjekt er under utarbeidelse, slik som et som skal legges til Japan og baseres på eldgamle japanske ritualer knyttet til jorden og fruktbarheten. En eksplisitt sammenkobling av bilde og tekst blir det i EFTERSKRIFT som tar utgangspunkt i den romerske dikteren Horats uttalelse «ut pictura poesis» («Som bildet således digtet»). Klassiske retoriske tradisjoner og praksiser vil bli trukket inn. Forestillingen skal være en rendyrkning av bilde og ord framført som enkle handlinger. Kanskje vil allerede prosjektet i Bergen vise ansatser til en slik tenkemåte i teater- og tekstarbeid. Derfor blir det spennende å se. Utgangspunktet vil i alle fall som Kirsten Dehlholm og Willie Flindt selv gir uttrykk for det i sine prosjektbeskrivelser, være å bygge videre på ekspressive, stiliserte og nonverbale uttrykksformer i kombinasjon med en ny utforskning av naturalistiske eller klassiske tradisjoner i teatret.

Knut Ove Arntzen.

Denne forestillingen er gitt med støtte fra Bodd Gruppen

(bilde fra Billedstofteateret)

Teater på Verftet

ARTIST DECIDED/KURT JOHANNESSEN NOR

Watersongs

USF Røkeriet 2.9 kl. 17.30

OPTIMISTENE NOR

Mens vi venter på Godot

USF Røkeriet 3.9 kl. 17.00

PROSJEKT KAFESITUASJON NOR

Prosjekt Kafesituasjon

USF Kjølelager 6.9 kl. 22.00

7.9 kl. 22.00

Endelig er USF (United Sardine
Factories) nesten ferdig rehabilitert
og innredet - klar til å huse mange
slags aktiviteter.

USF er delt i to: Kulturhus og
Allaktivitetshus. I Kulturhusdelen
leier en del kunstnere atelierer. Ellers
har organisasjoner som f.eks. Ber-
gen Filmklubb, Barneteaterprosjek-
tet, Hordaland Skrivekunst-Aka-
demi og Jazzklubben kontorer.

I mange år har ungdom i Bergen
kjempet for et Allaktivitetshus - det
har de nå fått, og sentralt i huset lig-
ger 'Røykeriet' og kafeen.

Røykeriet er sceneklart for både
konserter og teater. Til tross for at
den offisielle åpning vil skje senere i
høst, er Bergen Internasjoanale

Teaterfestival den første organisa-
sjonen som tar i bruk det ferdige
Røykeriet til sine arrangementer.
Høsten -85 (etter Teatertreff '85)
vedtok huset driftsstopp.

De som kjenner Røykeriet fra
f.eks. teaterfestivalens to tidligere
virkeår da lokalet ble brukt til å vise
eksperimentelt teater, vil bli over-
rasket. Siste vinters ansiktsløftning
har forvandlet et kaldt, rått, nakent
og primitivt rom til et lekkert kon-
sertlokale og en lenge etterlengtet
kafe dog uten å ta fra det sitt fa-
brikkmessige særpreg.

I RØYKERIET vil følgende grupper
opptre: **ARTIST DECIDED/
KURT JOHANNESSEN, TEATER
BELJASH** og **TRANSFORM-
THEATER. OPTIMISTENE** er en
relativt ny teatergruppe i Bergen, og
har derfor ikke laget informasjons-
materiale om seg selv. Optimistene
skal spille **MENS VI VENTER PÅ
GODOT** av Samuel Beckett. De har
laget en komisk vri på stykket.

Den siste helgen i Teatertreff '86 (6.
og 7.9) presenterer **WORM WIN-
THER** og **KNUT OVE ARNTZEN**
PROSJEKT KAFESITUASJON i
KJØLELAGERET på USF.

Artist DECIDED/KURT JOHAN-
NESEN

Per Jørgensen: Kornett - Magne Bir-
knes: Trommer

Rolf Prestø: Bass - Kurt Johannes-
sen: Sand

Den polske regissøren Henryk
Baranowski startet Transformthea-
ter i 1981 i et fabrikklokale i byde-
len Kreuzberg i Vest-Berlin. Det han
ville var å eksperimentere med for-
skjellige typer skuespillerteknikker
og arbeidsmåter slik som Grotow-
ski, Tomaszewski-pantomime og
moderne dans. Den første oppset-
tingen hans var Jean Genets TJE-
NESTEPIKENE og senere satte han
opp Lorcas YERMA. Han kom til å
samarbeide en del med Andrea
Morein. Hun hadde studert i Lon-
don og vært med på å arbeide med
videreutvikling av Stanislavskis tek-
nikk for skuespillerkunst sett i sam-
menheng med Rudolf Labans be-
vegelsespedagogiske system. Situa-
sjonsanalyse og rollebygging gjen-
nom kombinasjon av skuespillerens
arbeid med motivasjon (indre ar-
beid med rollen) og bevegelsestek-
nikker, har vært en grunnleggende
forutsetning for Transformtheater.
Det forklarer noe om hvorfor det
har blitt stående som en av de mest
sentrale gruppene i Vest-Berlins al-
ternative teatermiljø. Selve beteg-
nelsen 'transformteater' kan for-
klares ut fra ordet transformere
som betyr å overføre. Det inne-

bærer et ønske fra gruppens side om
å overføre eller anvende forskjellige
teknikker i forhold til hverandre.
Hovedsted for denne eksperimen-
tering har vært deres teaterrom og
øvingslokale i Hasenheide i Kreuz-
berg.

En av konsekvensene av Trans-
formtheaters arbeidsmåte og eks-
perimentering, er at de arbeider mye
med romlig og visuell stilisering. De
gir det romlige og det billedmessige
egenverdi som virkemidler, noe som
gir tekstarbeidet karakter av å være
underordnet en romlig og visuell
dramaturgi. Rom og bilde får der-
med en egenverdi i forhold til tek-
sten. De finner også muligheter til
stilisering i det lydige gjennom må-
ten å bruke stemmen på. Den vari-
eres ved å la lyder etterfølge hveran-
dre i et mønster, eller sagt på en an-
nen måte: Stemmen brukes på en
gjentagende eller repetitiv måte, noe
som også gjelder lyd forøvrig. Ab-
straksjon og stilisering kjennetegner
også det scenografiske arbeidet med
en karakteristisk bruk av maskinelle
og skulpturelle element.

På mange måter kan en si at
Transform-theater forener en
amerikansk inspirert performance-

Transform- Theater BERLIN

TRANSFORMTHEATER BRD

Japanische Spiele

USF Røkeriet 4.9 kl. 19.00

5.9 kl. 19.00

teknikk med øst-europeiske retninger innenfor fysisk teater.

Det er også Baranowski som har regien til den oppsetningen som Transformtheater kommer med til festivalen. Den heter JAPANISCHE SPIELE (JAPANSKE SPILL) og handler også om seksualitet; og er skrevet av den sveitsiske dramatiker Jurg Laederach.

Knut Ove Arntzen.

JAPANISCHE SPIELE OM FORESTILLINGEN:

Personene i stykket blir nærmest agert av skuespillerne i denne to-akters farsen som foregår i et hotell. 4 mennesker møtes, krangler med hverandre, virker frastøtende på hverandre, kler av og på seg, sklir rundt hverandre, hisser hverandre opp og oppmuntrer hverandre for å prøve å få igang en dialog, men kommer aldri noen vei i den erotiske leken som hele tiden driver dem.

I første akt foregår spillet i et japanskt tehus, med sjalusidører som delvis skjuler en dusj og en sengeplass. Foran dørene foregår det en japansk ring-kamp mellom mennene. Det blir aldri en virkelig kamp, derimot kommer de stadig opp i absurde og groteske stillinger, slik at det hele blir temmelig latterlig. Innimellom alle angreps- og avvergings-forsøk snakkes det stadig om bakenden, brillene og tiden. Det hele suppleres med musikk fra fløyte, ukulele og japanske trommer...

I annen akt er scenen gjort om til en bar. Skuespillerne er kledd i smokingantrekk i et cocktailselskap med champagne, men de samme, fremmede, østlige ritualene er beholdt. Den erotiske fantasi trer tydeligere fram: En antenne på hodet til Geisha farer ut og inn. Den holder mannen på avstand, samtidig som den har en erotisk tiltrekningskraft idet den virker som bro mellom kroppene når de fjerner seg fra hverandre. Parene kommer så nær hverandre at de puster i glassene til hverandre, til det plutselig spruter,

og noe kastes mellom dem, en kåt klirring i glassene, samtidig som det virker like forstyrrende som når man plutselig setter noe i vrangen. I denne akten er også musikeren, som nå spiller minimal-musikk på cello, med til scenen.

Når teksten og stykket slutter, er isen fremdeles ikke brutt. Alt flyter. Fra et vannbasseng fiskes det dryppende manuskriptet til forfatteren opp. Det leses fra bladet til lyset dempes, mens cellospilleren i dusjen gjentar temaet i musikken for siste gang.

Deltagerne:
Skuespillere:
ULRIKE NOWAK
HELMUT BERNHOFEN
HELMUT STAUSS

Forfatter:
JURG LAEDERACH

Regi:
HENRYK BARANOWSKI

Scenografi:
ANITA LUDKE

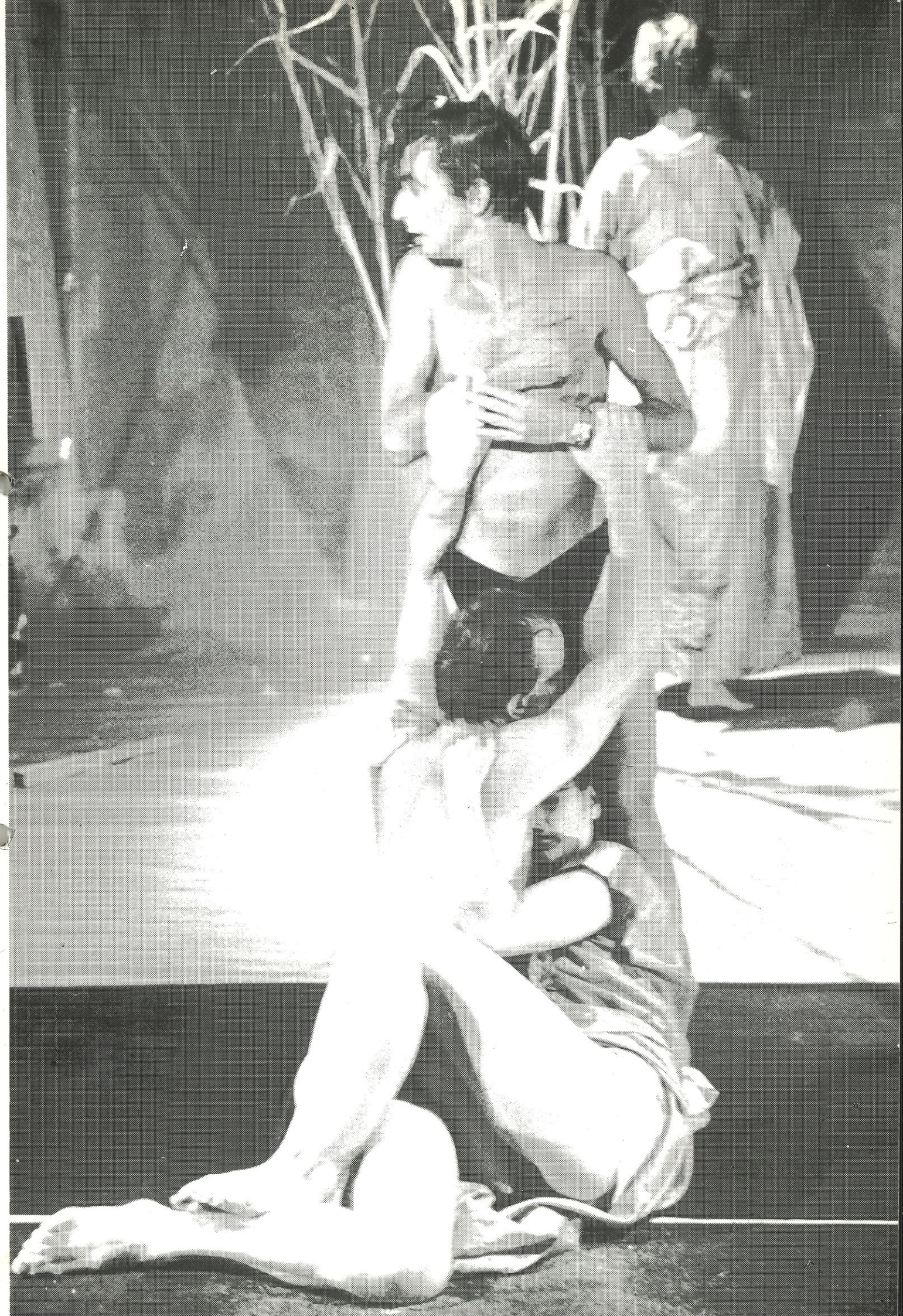
Denne forestillingen er gitt med støtte fra Wesselstuen Restaurant

ET MØTE MED JURG LAEDERACH:

I Forbindelse med TRANSFORM-THEATER BERLIN sitt gjestespill under teaterfestivalen, vil det for publikum også bli anledning til å stifte bekjentskap med forfatteren bak JAPANISCHE SPIELE, Jurg Laederach fra Basel i Sveits.

Etter Transformtheaters siste forestilling 5.9 vil det bli anledning til å møte forfatteren med spørsmål og kommentere forestillingen.

TEATER BELJASH INT

Elvenes aske

USF Røkeriet 31.8 kl. 19.00

1.9 kl. 19.00

Teater Beljash har de siste fem årene konsentrert virksomheten om undersøkelser innen europeisk 'folkekultur'. Ikke i betydningen folkekultur-tevlinger eller bevarings- og museumskultur, men et begrep som definerer kulturrøtter ut fra tradisjoner. Dette innebærer studier av musikk, sang, fortellerglede, personlige historier og allmene høytids- og feiringstradisjoner.

Hvis behovet for teater har et utspring må det være i forsøket på å forene det fruktbare livet med døden - den grå intetheten, det plutselige opphør av følelser, tid og ambisjoner som døden er. Dette dramaet handler om menneskets alltid tilstedeværende syklus av liv og død

i naturen. Ut av denne dramatikkkommer latter, klagesang, tilbedelse og behovet for å bryte ned begrensede lover gjennom overdreven feiring av livskraft, død og gjenfø-delse.

Slike rituelle markeringer finnes i de enkleste former for tradisjonelle festligheter, spesielt blant folk som lever avhengig av naturens syklus, i folkefortellinger, sanger og ballader, i tro og overtro som fremdeles huskes, men som ikke lenger holdes i hevd.

FEDERICO GARCIA LORCA

Lorcas diktning inneholder en mytologi basert på de andalusiske sigøynernes verden. 'Folket som

tenker med hjertet', et symbolsk uttrykk for det hektiske ufordervete liv der Tiden, Kjærligheten og Døden er hovedingredienser. Livets tragedie, erotikk og død, drøm og virkelighet, sol og skyggesider er i Lorca's diktning en panteisme av landskap, sang, dans, jammer og overtro. Hans diktning er hovedsakelig andalusisk, rotfestet i bondekulturen. Arbeidsfolkene på jordene ga ham de første ord han forsto som barn.

ELVENES ASKE er bygget over Lorca's skuespill YERMA. Vi har holdt oss så nær opp til originalteksten som mulig, men mytologien, rytmen og energien i forestillingen har sitt utspring i vårt forskningsarbeide.

Når vi nærmer oss spilleplassen kan vi i skjæret fra stearinlys og fakler se noe som likner et firkantet sirkustelt - en liten bortgjemt plass som vi trer inn i gjennom to store dører. På motsatt side er det reist en plattform av den typen som finnes i forbindelse med landsbyfester. I det fjerne høres lydene fra feiringen, en feiring som vi har glemt, feiringen av fruktbarheten og døden. Den grenseløse fruktbarheten i en verden vi mener å kontrollere og den altomfattende og ustoppelige døden som vi lenge har unnlatt å feire med latter og fest.

Gradvis gjennom korte glimt av personer som hvirvler ut av nattens feiring og nærmest ved en tilfeldighet havner på plassen, trer historiene fram, malt strøk for strøk. Figurene formes foran øyene våre - små forandringer i gester og uttrykk - og de er karakterer i en tragisk beretning midt i festen som omgir oss.

«Om feiringen er av religiøs eller karneval-opprinnelse er det opp til dere å avgjøre... Vi vet kun at det er en tid hvor drøm og virkelighet møtes, blandes og påvirker hverandre med hver sin mystikk...» sier en av skuespillerne.

Historien når sitt høydepunkt idet feiringen skyller inn over plassen, og vi vet ikke lenger om det er en virkelig hendelse eller en rituell handling vi har vært vitne til. Instruktør: Tim Dalton

Denne forestillingen er gitt med støtte fra Bergen Trader

Flamenco Mario Maya SPANIA

TEATRO FLAMENCO MARIO MAYA SPA

Ay Jondo + Teatro Libre

Studentsenteret 6.9 kl. 19.00

7.9 kl. 19.00

Mario Maya er uden tvivl en av de mest interessante teaterpersonligheder som er dukket op i det brogede spanske kulturliv i de senere år. Han repræsenterer de bedste traditioner i 'flamenco' området, men står samtidig for en fornyelse af dans- og teaterformen som helhed. I hver Maya-opsætning ser man et levende total-billed fra et stykke spansk liv!

Mario Maya viser os -i bevægelser, musik, sang, rytmer og forskellige visuelle indtryk- noget af det bedste, som Spania har at byde på indenfor sine traditioner. Når man taler om 'flamenco' refererer man til en kulturform som fødes, vokser op og lever videre i de andalusiske provinser, blandt zigeunerne i det sydspanske. Men ved at sige 'flamenco' giver man også udtryk for noget af det mest populære og internationalt, som Spania har formået at eksportere indenfor turismens og kulturens område. En vis frygt melder sig raskt, da man kan få en tilbøjelighed til at tænke på mange 'grisefeste' på Costa del Sol og med de mere 'folkloristiske' opvisninger af 'flamenco' som man har haft mulighed for at opleve under en ferie sydpå...

Man behøver imidlertid ikke være nervøs, da tilfældet her -når vi taler om 'flamenco'- er et helt andet! Vi taler om traditioner, kultur med faste rødder, egentlig dybe og menneskelige egenskaber forbundet

med denne udtryksform. Mario Maya har med sit kompagni klaret at bringe frem noget af de bedste elementer indenfor denne så ærlige og dybgået kunst, og udviklede videre mot en avanceret form for 'total-teater'. I Mayas opsætninger genkender man de typiske 'Flamenco' elementer -både i guitarerne, sangen, dansen...- men en ny dimension tager over, når det dramatiske (med ganske interessant udgangspunkt i litterære og lyriske temaer) tilføjes det rent musikalske og koreografiske.

Mario Maya skaber teater, og han gør det på en måde, som sætter tilskueren i kontakt med det spanske og det universelle. Ved disse forestillinger bliver jeg fascineret i genkendelsen af det, som jeg tidligere har kendt som traditioner, og det som for mig betyder 'eksperiment'.

Det er svært at analysere en Mario Maya forestilling -og jeg bryder mig for øvrigt ikke særlig meget om at skulle splitte elementerne fra helheden. Og derfor er det at denne kunstner og hans kompagni rører noget, som ligger dybt inde i mig: fordi man ikke kan skille elementerne ad, og fordi man som tilskuer blidt tvinges ind i en udtryks-verden som altid -og fremfor alt andet- er en helhed. Her bliver man konfronteret med elementer som, egentlig, ligger langt væk fra en nordisk virkelighed... men de

bliver vedkommende og genkendelige. Uden tvivl fordi Kunst er altid noget som fødes af det Menneskelige.

Dette har Mario Maya forstået at arbejde med. Og derfor betyder hans arbejde så uendeligt meget for vor tids teater...
Daniel Bohr.

AY! er både et gledesrop og et sørgeskrik på spansk, det tilsvarende som 'Aman' på arabisk.

JONDO

betegner den mest oprindelige og ekte form for flamenco. Ay Jondo er et stykke teater uttrykt gennem dans, sang og musikk, som fortæller om forfølgelse av sigøyerne i Spania gjennom historien fra det 15. århundre til borgerkrigen. I Ay Jondo møter vi den rene flamenco stilen avstemt av en kunstnerisk disiplin. Engelsk tekst til Ay Jondo fåes ved inngangen. AY JONDO!

- et dramatisk flamenco-dikt.

Tekst: Juan de Loxa

Musikk og koreografi: Mario Maya

Dansere:

Mario Maya, Carmen Vargas, Hiniesta Cortez, Belen Maya, Carla Cruz, Juan Fernandez, 'Torombo', Javier Cruz.

Gitarister:

Melchior Santiago

Paco Jarana

Sangere:

Rafael de Alcala

Enrique El ExtremeMo

Lys: Raul Perotti

FLAMENCO LIBRE

er andre delen av Flamenco Mario Mayas program, og gir eksempler på en rekke tradisjonelle flamenco danser. Dansene Solea, Taranto og Solea Por Bulerias viser tydelig de individuelle stilene til kompaniets medlemmer. I de dansene hvor hele kompaniet er med samtidig - Alegrias og Fandangos de Huelva - avsløres kompaniets evne til å arbeide strengt unisont under en visuell og spennende koreografi.

Koreografi: Mario Maya.

Det er de samme som medvirker her som i Ay Jondo. (Mellom de to delene er det pause.)

Wet Feature
- Lisa Marcus
- Barbara Duijfjes
NEDERLAND

LISA MARCUS/BARBARA
DUIJFJES NED
Wet Features
Grieghallen 3.9 kl. 19.00
4.9 kl. 19.00

To dansere, en forestilling, som står for den nye form som har kommet frem på kontinentet de siste årene, et språk som ligger i et udefinert område mellom teater, dans, performance. Et arbeide som bygger på personlige erfaringer, en suggererende og naken forestilling, som har fått strålende kritikker da de spilte på Shaffy, Amsterdam og Perfo 3, en performance-festival i Rotterdam: «Fascinerende underholdning fra to talentfulle kvinner» «Et attraktivt visuelt funn med sterk dramatisk ladning».

Inspirert av Diane Arbus' foto av to identiske tvillinger i skoleuniformer, forteller de noe om sårbarhet, kjølighet, om to ung-kvinner som ennå ikke behersker sin eleganse, sin stil. Åpent for assosiasjoner, antyder de en verden hvor menneskene ligner hverandre, leker absurde leker med hverandre, drømmer, venter, fylles av redsel når spontaniteten overtar, eller når de kommer for nær hverandre. Koreografien og det visuelle har en original og estetisk kraft som likestilles med den dramatiske handling.

Ansiktene til de to tvillingene er som frosne masker, som om de slåss for ikke å forråde en eneste følelse. Det er som om deres drømmer om å bli voksne gradvis utvikles til forståelsen av at det går ut på å leve bak en frossen dukkemaske.

Vann har en sentral plass på scenen, kokende, frossent, smeltende, dryppende, eller symbolisert ved gjenstander som har forbindelse med vann. Scenebildet bygges opp som en installasjon utført av en billedkunstner. I dette rommet danser, leker, krangler de, utfører handlinger med objekter og vann, alltid stilisert, innenfor en personlig form. En bisarr humor, en kapasitet for absurde assosiasjoner, en tendens til ekshibisjonisme og perversitet. De utforsker sine likheter og forskjeller til det ytterste. De skaper bilder.

Begge har tidligere laget solo-forestillinger, de er moderne dansere og performance-artister. Barbara Duijfjes har arbeidet med Squat Theatre, hun har laget egne forestillinger fra 78 til 82, og har arbeidet i New York med bl.a. Ping

Chong, Rob List, Blondell Cummings og John Jessurun. I Amsterdam har hun laget SPADE i samarbeide med Lisa Marcus.

Lisa Marcus, utdannet ved Martha Graham School of Dance og hos Wendy Shankin og Doris Seiden. Hun var medlem av Calck Hook Dance Company i Paris fra 78 til 83. Hun har laget solo-forestillinger.

To tvillinger forsøker å komme ut av kjøleskap, med masker av is står de ansikt til ansikt med oss. I sorte kjoler, som småpiker med hvite kraver foran og kvinnelige utringninger bak, gir de oss en følelse av uskyld, noe som senere blir brutt av seksuelle antydninger og en vakker, strengt koreografert slåsskamp i et svømmebasseng av plast. Mennesket/kvinnen gjennomgår den fulle sirkel, gjennom en serie karakterskikkelser klarer de likevel bevare det åpne og undrende ved hele tiden å putte inn abstrakt materiale mellom det teatrale og tydelige.

I Belgia og Nederland skapes det i dag forestillinger som fanger opp vår tid, innholdsmessig og formmessig, WET FEATURES er en typisk 1986 forestilling, den viser et ønske fra kunstnerne om å være nakne og personlige i sitt uttrykk. Den viser oss to dansere med et stort register, lang erfaring fra dans, teater, som har utviklet sitt eget språk, sin egen forestilling, hvor manus, scenebilde, koreografi og fremførelse er av de samme to personer, Barbara Duijfjes og Lisa Marcus. Det handler om vår tids mennesker og det handler om dem. De vil si oss viktige ting om fremmedgjorthet, drømmer, tomhet og de vil sette oss i en undrende tilstand hvor vi selv må være med på å skape ut fra de assosiasjoner og bilder som forestillingen gir.

Vi er ofte opptatt av å sette kunstneriske uttrykk i båser, definere det som dans, teater, opera, billedkunst osv. Mange kunstnere holder seg også innenfor rammene for det de mener er sin kunstart. Jeg tror at vår tid krever kunstnere som setter konseptet/idéen og innholdet i sentrum og som er villige til å utvikle og forske i sitt eget språk på tvers av definerte rammer. WET FEATURES er et arbeide av denne art, et sterkt innhold, en personlig form og et modent kunstnerisk språk.

Identiske tvillinger, identiske kjøleskap, smeltende ansikter, søndagskjoler. Med dampende strykejern flater de ut verden. De blir menneskelige fontener i et basseng med liljer. De svetter til 'An der Schonen blauen Donau'. De svømmer og leker på toppen av kjøleskap mens dyppfryste babier ser på ovenfra.

Et perfekt par på scenen, fylt av fysiske overraskelser. WET FEATURES - VÅTE TREKK av og med Barbara Duijfjes og Lisa Marcus.

Kjetil Skøien

PASSAGE NORD NOR

Mellom vann og tørst

DNS Småscenen 1.9 kl. 19.00
2.9 kl. 19.00

En spennende pioner i norsk eksperimentelt teater er Kjetil Skøien. Formalistisk er han en av de få nyskaperne, tematisk utfordrende. Kanskje den eneste virkelig internasjonalt konkurransedyktige vi har i Norge i dag.

Med et brak har Kjetil Skøien trengt seg inn i norsk dans og teater. På kort tid har han tilrevet seg mere oppmerksomhet enn nesten hele miljøet tilsammen. Underlig for noen, men ikke for de som har fulgt ham og kjenner hans bakgrunn.

Kjetil Skøien har bredere bakgrunn enn de fleste i det norske alternativmiljøet. Søkende de siste ti årene har han en erfaringsbakgrunn fra vidt forskjellige miljøer og uttrykksformer. En kreativ samlar og utøver har han vært i flere grupper med solid tyngde i vår nære skandinaviske teaterhistorie. Spede tilnærmelser ble gjort hos Odinteatret i denne gruppens storhetstid på midten av 70 tallet. På seminarer og møter tilegnet Skøien seg mye av denne gruppens systematikk og ærlighet i teaterarbeidet. Møte med østerlandsk filosofi og teatral formalisme. Katakali, No og Kabuki.

Kanskje viktigst allikevel: et forhold til teater bygget på en grunnleggende trang til å utforske mediet. Saltkompagniet ble tilholdssted i Oslo. Elsa Kvamme ledet kompaniet i denne perioden, et kompani som arbeidet med internasjonale arbeidsmetoder med hovedvekt på gateteater og akrobatikk. Slik sett kan vi si at Kjetil Skøien fikk sin grunnleggende skoloring dengang gruppeteatret var på sitt heteste og mest nyskapende nivå.

Mellomstadiet i denne interessante utviklingen kommer på Kunstakademiet i Oslo. Hatt et ben i maleriet lenge, ble Kunstakademiet muligheten til å forske videre i denne formen, men også møtet mellom teater og billedkunst: det rent visuelle forestillingaspekt. Avbrudd ble det her for å jobbe med den svenske gruppen Schahrazad. En av tungvektene i skandinavisk gruppeteater, særlig i ettertid er det lett å anerkjenne denne gruppens betydning. I to år jobbet og trente Skøien i Stockholm. Disse to årene kan vel sies å være helt essensielle også i denne gruppens utvikling. Delvis med røtter i Odinteatret bidro denne gruppen på begynnelsen av 80 tallet vesentlig til en ny forståelse av teatret. Et ekspressivt teatralt uttrykk med hovedvekt på det fysiske,

men også med tendenser til det konseptuelle.

Meyerholds teorier og metoder utforsket gruppen med konsekvenser på flere kontinenter. Utstrakt turnevirksomhet på kontinentet utvidet horisonten og skapte forbindelseslinjer. De tidlige og meget interessante teaterfestivalene i Stockholm ble et annet medium for møter og utveksling. Grupper som Billedstofteater, Living Theater og Esquisse ble alle fundamentet i Kjetil Skøiens videre utvikling. Tilbake på Akademiet i Oslo begynner disse vekslende inntrykkende å gi seg utslag i en egen bevissthet og et eget formspråk.

Fase 3 bringer Skøien mere i retning av performance og dans. Installasjonen blir bindeleddet mellom det statisk skulpturelle og den dynamiske bevegelse. Famlende kanskje litt i begynnelsen, med 'forestillinger' bl.a. på Høvikodden. Gjennombrudd i litt større kretser får han vel først med performansen I STILLHETEN FØR FORANDRINGEN. I denne enkle forestillingen arbeidet han bevisst med materialvalg og skulpturelle former. Med et skuespillermessig formspråk ganske fremmed her hjemme, ble han selv nesten en rekvirit i egen forestilling. I ettertid kan vi se hva som i denne forestillingen siden skulle utvikles og blomstre opp til noe genuint og annerledes. De som har fulgt Teatertreffet husker forestillingen fra 1984. På samme festival gjorde han også FRA: PERFORMANCE TIL: INSTALLASJON på Verftet med særpregede Inghild Karlsen. Sener gjorde han blant annet en interessant midnattsperformance for festspillene i Nord-Norge. Timer i midnattssol på en strand med 25 skuespillere.

Våren 86, på Black Box i Oslo, gjør han, med kort mellomrum to forestillinger: VEIEN MELLOM VANN OG TØRST og ET MELLOMSPILL.

Den tredje vesentlige påvirkningstendens på Kjetil Skøiens arbeider er hans vilje til å reise og lære av de kontinentale tendenser og strømninger. I tillegg til denne virksomhetens innvirkning på Skøiens egne forestillinger, er han en av de få i Norge idag som har inngående kjennskap til hva som rører seg i utlandet. Dansen som etterhvert har blitt både mål og middel i forestillingene, har påvirket merkbart.

Det fysiske språk han tilegnet seg hos gruppene brakte ham bl.a. til Collage Danskompagni som danser. Et springbrett inn i dansen ble dette, noe som har tilført Skøien vesentlig modning og utvikling. Utviklingen i kontinentalt teater og dans henger nøye sammen.

Det er neppe galt å fremheve dansens betydning her. Pina Bausch i Tyskland, Carolyn Carlson i Frankrike, Trisha Brown i USA, Rosas i Belgia osv. er alle grupper og koreografer som har øvet påvirkning på Kjetil Skøien. Listen kunne gjøres lang, kompanier både i Frankrike og Nederland hører også med. Med spennvidde fra det beste i gruppeteaterbevegelsen over i dagens eksperimentelle post-modernisme, en utviklingslinje man kan være bekjent av. Det allikevel inspirerende og utviklende med Kjetil Skøien er at dette bare har påvirket ham. I motsetning til så mange i dagens miljø har han ikke adaptert. Han har skapt sitt eget. Han har blitt en nyskaper der andre har blitt kopister.

Både i konsept og bevegelsesmønster har forestillingene hans et ufravikelig preg av Kjetil Skøien. Fortsatt med spor av læremestre, men disse sporene har blitt en sublimert syntese - en bred vei. Og veien peker fremover. Med VEIEN MELLOM VANN OG TØRST åpner han ukjente perspektiver i norsk dans og teater. Borte er det litt famlende og veke fra tidligere forestillinger, nytt er et effektivt og ekspressivt formspråk som borer seg inn i tilskueren med nyoppdaget kraft. Noen oppskrift på opplevelsen passer ikke.

Øyeblikket gir opplevelse, eller hele forestillingens strøm, eller ingen ting i det hele tatt. Skøien og Passage Nord appellerer til tilskuerens meddiktende fantasi og deltagelse. På samme tid arketypisk og estetisk. Vekslende mellom det lammende langsomme og det dynamisk eksplosive. Linjer, farger og kontraster er visuelle elementer der uttrykk, bevegelser og objekter er symbolske og følelsesladde.

Virkemidlene smelter sammen og drar i samme retning. Hele forestillingen bærer preg av en overordnet og styrende idé. Konsept kaller mange det. Her er det Kjetil Skøien skiller seg vesentlig ut fra det andre norske. Evnen til å tenke totalt sett billedskapende og tematisk.

Alle elementene formes og preges med en gjennomgående profesjonalitet som er fremmed i Norge. Fra kostymene til scenografien, bevegelsene og lyset, leiren er god, likeså hånden som elter. Kjetil Skøien graver litt i konvensjonene og dukker opp med nye ting.

Lyset er satt av Casper Evensen, en for de fleste ukjent lysdesigner fra Oslo undergrunn. At denne forestillingen bare er begynnelsen til Evensens inntreden i dansen og teatret fremsies med håp i Oslomiljøet. Aktørene er uerfarne, nesten totalt uten bakgrunn. Kjetil Skøien har båret dem frem på en måte som har vekket oppsikt.

For en gangs skyld skjønte også kritikerne at denne forestillingen var noe utenom det vanlige, gjennomgående god kritikk fikk den i Osloavisene. Å si at VEIEN MELLOM VANN OG TØRST er noe av det mest spennende som har hendt norsk teater og dans de siste årene, er ingen overdrivelse.

Kai Douglas Johnsen

Danseanmelder i Morgenbladet
Elev ved Statens Teaterhøgskole

Denne forestillingen er gitt med støtte fra Vestlandsbanken

Barneteater På Nordnes

Sentralt beliggende i hjertet av Nordnes, tvers overfor Hordaland Kunstnersentrum og Klosteret, innvies i disse dager Nordnes' eget bydelshus. Huset skal romme stor aktivitet, med plass til bydelens eget avistrykkeri, en liten kafe, eldre- og ungdomsaktiviteter og ikke minst teater.

Forsamlingsalen med plass til vel 100 mennesker vil på kveldstid gi muligheter for mindre musikk- og teaterforestillinger. På dagtid fungerer salen som øvingslokale for en av byens frie teatergrupper, Teateret Rundt Omkring.

Bergen Internasjonale Teaterfestival er blant de første gjestene på huset, og vil der presentere:

CIRKA TEATER

kommer fra Trondheim og har siden starten i 1984 turnert i store deler av Norge og også besøkt andre land. Gruppen består av Gilles Berger og Anne Marit Sæther som begge har bakgrunn fra franske mime-skoler. Cirka arbeider med teater der det fysiske uttrykket/kroppsspråket har større plass enn ordene, og ønsker å formidle sine forestillinger ved å sette kroppens uttrykk i sammenheng med andre visuelle uttrykk som bilde og skulptur. Gjennom fantasiens forvandlingsprosess ønsker gruppen å gi publikum en utvidet visuell opplevelse, nye bevegelser og berøringer. Cirka spiller for både barn, ungdom og voksne,

og tror nettopp at både barn og voksne har bruk for hverandre i den teateropplevelsen gruppen ønsker å formidle.

OG SÅ KOM FYREN

er gruppens tredje produksjon for barn/voksne, og er blitt til i løpet av en gateteater-turn-, sommeren 1985. Gruppen vil under festivalen vise både en gate- og en innendørs-versjon. Dette er en forestilling hvor mime som uttrykksform står sentralt, men der musikk, enkle monologer, dekor og skulptur også har sin plass. Forestillingen forteller historien om skramlesamlersken og hennes magiske komfyr. Skramlesamlersken, som er

tilsynelatende enkel og naiv, reiser gjennom landet der veiene er sperret, der menneskene blir kontrollert, der tankene skal tenkes på kun en måte. Med fantasi og lek som våpen forvandler hun de situasjoner hun kommer opp i, overviner de hindringer som møter henne. Hun gjør ting ingen andre har mot til å gjøre!

OG SÅ KOM FYREN

Medvirkende:
Gilles Berger, Anna Marit Sæther.

OG SÅ KOM FYREN

(Gateteater-versjon).

Cirka Teater TRONDHEIM

CIRKA TEATER NOR

Og så kom fyren

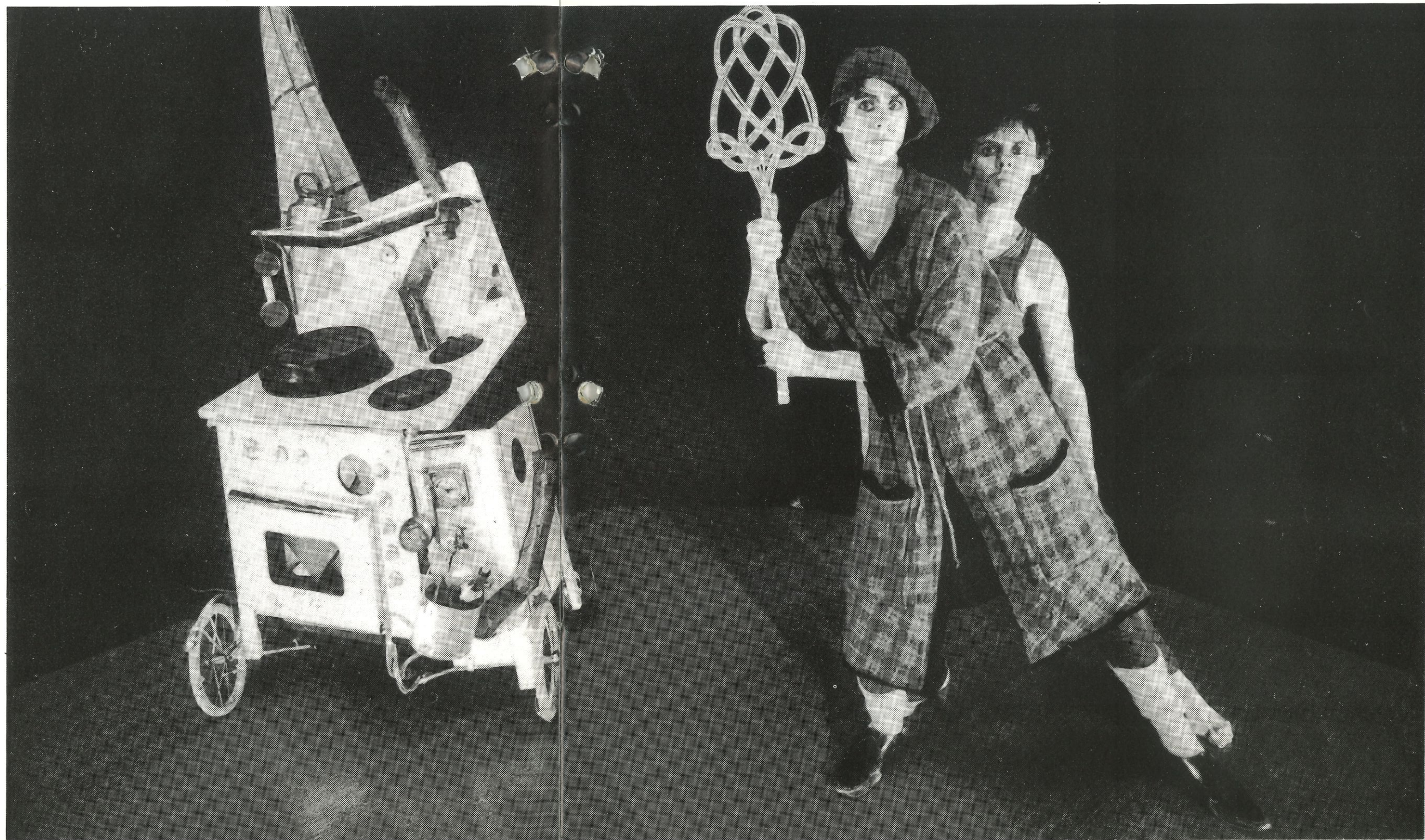
Sund 5.9 kl. 18.00

Ute 6.9 kl. 11.00

Bydelsh. Nordnes 6.9 kl. 14.00

Støv

Griegh. ute 4.9 kl. 18.00

Riss Dancekompani Bergen

RISS DANSEKOMPANI NOR
Tryllefløyten
Bydelsh. Nordnes 7.9 kl. 15.00

RISS DANSEKOMPANI (Bergen) er en fulltidsarbeidende ballettgruppe tilsluttet Teatersentrum og Norsk Ballettforbund. Gruppen som i hovedsak turnerer på Vestlandet, spiller for både voksne og barn. RISS har som formål å lage egne ballettforestillinger og vise dans i samarbeid med andre kunstnergrupper. Gruppens produksjoner til nå spenner fra multimedia til danseforestillinger for barn og med publikumsdeltagelse. Siden starten i 1982 har Riss laget 6 større produksjoner og det er den siste de viser under festivalen.

TRYLLEFLØYTENE

er et danse-teater for hele familien. Stykket handler om en pike som for første gang drar alene ut i verden. Sammen med den gule fuglen drar hun fra tryggheten hos moren og ut i den store skogen. Her treffer hun dyr og vesener, kjente og ukjente, gode og onde. Det er fristende å dra ut alene på eventyr, men uten trygghet kan verden bli skremmende.

Riss ønsker med forestillingen å vise hvordan musikk og dans/bevegelse kan gå sammen i en helhet og uttrykke innhold og stemning i de forskjellige scenene. I stedet for

ord brukes dans og elementer fra mime og hverdagsbevegelser til å fortelle en historie. Riss legger stor vekt på at fremstillingen skal være enkel og lett å forstå. Kulisser og kostymer er også viktige elementer for å skape stemning og karakter hos dyr og vesener. Publikum deltar selv aktivt gjennom forestillingen på forskjellige måter med lydforming og enkle aktiviteter.

TRYLLEFLØYTENE

- danse-teater for hele familien.
Ide og koreografi: Merete Blinkenberg Nielsen

i samarbeid med Riss, Frode Thorsen

Konsulent: Lars Steinar Sørbø, DNS

Komponist og musiker: Frode Thorsen, Bergen Musikkonservatorium
Scenografi og kostymer: Billedkunstner Inger Haugen Solaas

Lys: Leo Ziegler

Dansere: Liv Basberg, Elisabeth Guino-o, Mona Økland.

Denne forestillingen er gitt med støtte fra Televerket

Barneteater på Bryssen

TIPPETUEATEATERET NOR

Clara klarer Clausen

Bryggen Museum 4.9 kl. 15.00
5.9 kl. 15.00

Tippetue Teatret BERGEN

TIPPETUEATEATERET (Bergen) har siden starten i 1978 produsert hele 9 ulike forestillinger for barn og voksne. Gjennom sine oppsøkende forestillinger for barn legger de særlig vekt på at forestillingen i størst mulig grad fungerer i barnas eget miljø - barnehager, skoler. De har gjennom sitt repertoar tatt opp en rekke aktuelle spørsmål som særlig barna møter i sin hverdag, og legger særlig vekt på at barn og foreldre sammen skal oppleve teatret - de spørsmål det stiller, de opplevelser det skaper. Den direkte kommunikasjon mellom sal og scene er en av grunnpillarene i Tippetues forestillinger.

CLARA KLARER CLAUSEN er Tippetues siste produksjon og er særlig beregnet for barn fra 4 til 10 år. Forestillingen handler om lykken. Lykke - hva er det? Er det å vinne mange penger eller er det å dra på fisketur med gode venner? Historien utspiller seg på en gammel fabrikk, mellom herr Clausen, som er en eldre mann som stadig drømmer om den store tippegevinsten, og Clara Madsen, som skriver bok på fritiden. Forestillingen er laget som en klovneforestilling for hele familien.

CLARA KLARER CLAUSEN
Manus: Vestenvinden Teater, Randers.

Instruktør: Peter Bredal

Musikk: Birgit Paulsen

Scenografi: Geir Amundsen

Medvirkende:

Birgit Paulsen og Geir Amundsen

Fire grupper vil i år spille teater på gaten i løpet av festivaltiden. Det er TILONIA fra India

CIRKATEATERET fra Trondheim som opptrer med to uteforestillinger OG SÅ KOM FYREN (Også spilt inne) og STØV STØV vil bli framført utenfor Grieghallen en time før den nederlandske performance-gruppen opptrer i Grieghallen. Så på den måten kan du få med deg en meget avansert uteforestilling på kjøpet til WET FEATURES.

VERDENSTEATERET fra Norge og JORDCIRKUS fra Sverige vil åpne festivalen med opp-tog fra Torgalmenningen til USF på Nordnes

JORDCIRKUS vil dessuten lage en spesiell gateteaterforestilling for festivalen. (Nærmere presentasjon av gruppene og deres forestillinger finnes andre steder i katalogen).

JORDCIRKUS (SVERIGE)

er en av de mest innflytelsesrike teatergrupper i Norden i løpet av det siste decenniet: gjennom deres forestillinger ute og innendørs, deres politiske aksjoner, sosio-kulturelle bydels-prosjekter og kollektive livsstil, har de vært med å forme mange teaterarbeideres samfunnsbevissthet; og gjennom sin omfat-

tende og 'mobiliserende' pedagogiske virksomhet utdannet teaterarbeidere verden over. Slik oppsummerer to av medlemmene - Chris Torch og Inger Jarlebo - gruppens liv og arbeid:

«Jordcirkus har levd og arbeidet sammen siden 1977. Våre erfaringer er svært forskjellige og vi kommer fra svært ulike områder (musikk, teater, film og dukketeater). Fra Baskien i Spania, USA, Norge, Tyskland og Sverige.

Helt fra starten av har vi forsøkt å veve inn disse kontrastene i »ett skuepillerens teater«. Vi har rettet vårt arbeid inn på å utvikle våre ferdigheter og teaterspråket.

Gateteater

Dette har helt naturlig ledet oss frem til en visuell/fysisk teaterform, hvor direkte-kommunikasjon (intellektuelt, visuelt og emosjonelt) med vårt publikum er vårt mål.

I begynnelsen var vi en gate- og aksjonsteatergruppe. Vi utforsket de spesielle vilkår som gateteatret bød oss, hvor arkitekturen og byens bakgrunnsmusikk spilte en viktig rolle.

Etterhvert som vi utviklet vårt artisteri og våre innsikter flyttet vi mer og mer innendørs, hvor mulighetene for finstemhet og konsentrasjon om selve publikumsmøtet var større.

Parallellt med dette har vi søkt etter en meningsfull funksjon som kunstnere i det moderne samfunn, og søkt å gi en 'levende kulturopplevelse' i kontrast til mer 'kalde' medier som film og TV. Vi har f.eks. arbeidet i lengre perioder i ulike bydeler og kommuner med verksteder, kafekvelder, gårdsfester og forestillinger - innendørs og på gater og torg.

Vi har forsøkt å veve sammen kulturell erfaring med drømmer og visjoner i hverdagens vev.

Vi er et teaterkollektiv. Fra starten har vi bodd og arbeidet sammen, delt økonomi, ansvaret for våre barn og kunstneriske beslutninger. Erfaringene fra vår alternative livsstil har i stor grad påvirket våre kunstneriske beslutninger og arbeidsmetoder. Vår kollektive livsstil er også vår måte å overleve på. Den har gitt oss styrke og også fleksibilitet til å møte de vanskeligheter som en fri, eksperimenterende gruppe møter.

'Manegen' er scenen vår, vår base i arbeidet, vårt kontor og vårt laboratorium. 'Manegen' ligger på Soder i Stockholm og er en del av Kapsylen, en gammel fabrikkbygning som vi eier og forvalter sammen med 145 andre håndverks- og kunstnergrupper. Kapsylen gir oss mulighet til å krysse faggrensen, den gir oss inspirasjon og gjensvar.

Vi eksperimenterer med form: Gateteater, masseteater, innendørsforestillinger, kabareter m.m. og har sakte men sikkert bygd opp et repertoar, et antall kortere eller lengre stykker som vi kan bruke i hvert nytt tilfelle i hver ny situasjon.»

Under årets festival vil Jordcircus gi både forestillinger og holde et lite teaterverksted.

DRAGEN

er et drama for mennesker over 6 år og bygger på boken 'En liten prinsesse' av Frances Hodgson Burnett. Forestillingen gir oss et sterkt indre drama om ensomhet, mot og fantasiens kraft. Den handler om Sara som er blitt plassert på en pikeskole i det viktorianske London av sin pappa som er offiser i den britiske armeen i India. Da faren dør overlates Sara til en ensom kamp mot 'Dragen', skolens forstanderinne - frøken Minchin. Og Sara har bare sin fantasi og dukken Otto som våpen...

Hva er svakhet og styrke? Og hvordan beseirer man en dragesærlig når man er en liten prinsesse...?

DRAGEN

- et drama for mennesker over 6 år. Dramatisering og regi: Marika Lagerkrantz
Scenografi og lys: Chris Torch
Kostymer: Cecilia Løvstrøm
Musikk: Andreas Hedwall
Skuespillere: Nina Lugn, Kaj Granander, Vivia Havia, Peter Bergared.

Barneteater

Jordcircus
Sverige

JORDSIRKUS SVE

Draken

Sirkustelt 31.8 kl. 13.00

Gateteater

Ute 30.8 kl. 12.00

Draken

Sirkustelt 30.8 kl. 17.00

CIRKA TEATER (Anne Marit Sæther & Gilles Berger) og Karstein Solli presenterer STØV - en serie fysiske bilder.

En forestilling som er blitt til gjennom en arbeidsform der Cirka-teateret har vært mer opptatt av det fysiske, ekspressive bildet som oppstår, enn av en ferdig skrevet og fastlagt historie. Det eneste utgangspunktet for denne forestillingen er tre skuespillere og ett objekt: støvsugeren.

Gjennom improvisasjoner nærmer de seg objektet som en motspiller, - og skuespillerens uttrykk, innlevelse og fantasi forvandler og omformer objektet. Det blir tillagt nye egenskaper og får andre muligheter enn det opprinnelige. Impulser sendes ut og oppleves på forskjellige måter.

Gjennom de fysiske bildene forsøker de å åpne for assosiasjoner og berøre aktuelle hendelser.

TEATERGRUPPA TILONIA (INDIA)

er et sentralt element i den skoledannende Indiske frivillige organisasjonen 'The Social Work and Research Centre' og dens arbeid med landsbygdsutvikling i landsbyen Tilonia i Rajasthan. Medlemmene er alle fra landsbygda omkring, og flertallet av dem tilhører kaster som historisk er utøvere av teater, musikk og billedkunst. De har vist veg ved å bygge på lokale kulturtradisjoner, forme dem og bruke teater, musikk og plakatkunst i arbeidet for å mobilisere og bevisstgjøre fattigfolk til å hevde sine rettigheter og delta i arbeidet for et bedre samfunn.

Teatergruppa bruker gateteater såvel som dukketeater når de opptrer i landsbyene. Stykkene tar opp problemer som rammer undertrykte grupper som jordløse, småbrukere og kvinner: Hvordan pengelånere og jordeiere utbytter fattigfolk, hvordan lokale maktstrukturer korrumpere statsfunksjonærer og utviklingsprogrammer, om alkoholisme som trøst for mannen og undertrykking av kvinnen, om hvilke krefter som fremmer og skaper konflikter mellom muslimer og hinduer.

'Tilonia' bruker teateret som et politisk virkemiddel. Bildene er klare, og budskapet er uten spørsmål, eller tvil. Som alle Agit-prop-teatre, forenkler og forstørker de. Farger, musikk og rytme er, sammen med teksten, de bærende ele-

mentene i forestillingen. Gruppen kommer med tolk. Medvirkende: Shankar Singh, Ram Lal, Bhanwar Gopal, Chauthoo Ram, Babu Lal, Ghasi Ram, Tripurari Sharma.

VERDENSTEATERET

skal slå opp sirkustelt i sommer, og inne i Sirkusteltet skal 11 artister fra hele Norden bidra til å skape en fantastisk forestilling for hele familien. Her vil de møte en verden der gjøglerne råder. Vi kan presentere en allsidig trupp av sjonglører, akrobater, linedanser, klovner og flere andre karakterer som lever sitt liv i et sirkus. Det er en frodig og spennende verden full av sorg og glede, men også fart og spenning.

For å trekke publikum inn i den-

Gateteater
Cirkateatret
TRONDHEIM
Tilonia
INDIA

TILONIA IND
Gateteater
Ute 2.9 kl. 12.00
3.9 kl. 12.00

Verdensteateret oslo

ne fantasiens og illusjonenes virkelighet har vi samlet artister fra hele Norden med lang erfaring bak seg innen teater, variete og sirkus. Flere har turnert i Europa, mens andre har dannet egne artistiskoler.

Rammen og grunnlaget for forestillingen er den greske forfatter Aristofanes' morsomme og burleske komedie FREDEN.

I FN's FREDÅR har vi tillatt oss å omskape denne komedien til en Sirkusforestilling full av fart,

humor og ikke minst livsglede. I dette stykket har vår FLYVENDE KAMEL en sentral rolle. Sirkus er stedet der alt skjer og ingenting er for fantastisk...

Tema er krig og fred. I tillegg til den faste staben har vi knyttet til oss profesjonelle krefter til scenografi, kostymer, regi og til det musikale.

Preben Faye Schjøll har omskapt Aristofanes' komedie FREDEN fra 421 f.Kr. til å passe for Verdensteateret.

VERDENSTEATERET INT

Gjøglerens sirkus

Hver dag

Sirkustelt 30.8 kl. 13.00

31.8 kl. 15.00

1.9 kl. 13.00

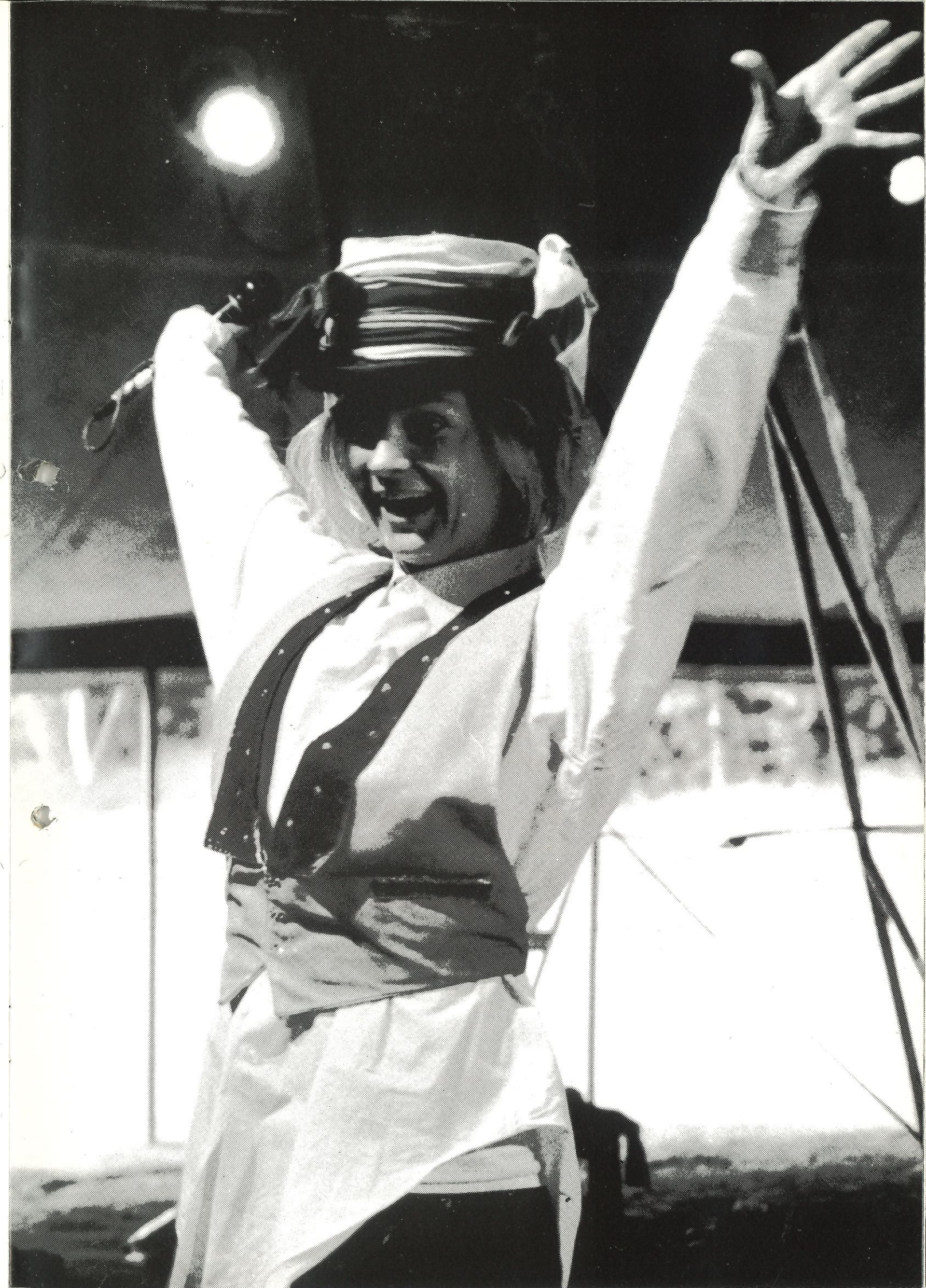
2.9 kl. 13.00

3.9 kl. 13.00

4.9 kl. 13.00

5.9 kl. 13.00

7.9 kl. 13.00

Nattklubb på Le Mirage

MAX AXE NOR

konsert

Le Mirage 1.9 kl. 24.00
2.9 kl. 24.00

TEMPEREMENTSORKESTERET INT

Balkanmusikk

Le Mirage 30.8 kl. 24.00

LILY AND THE PICCOLOES NOR

konsert

Le Mirage 28.8 kl. 24.00
29.8 kl. 24.00

DROP DEAD GORGEOUS NOR

Konsert

Le Mirage 3.9 kl. 24.00
4.9 kl. 24.00

INGE B. REM NOR

Taffel

Le Mirage 1.9 kl. 24.00
2.9 kl. 24.00

THE BALL BROTHERS NOR

Ablegøyer

Le Mirage 3.9 kl. 24.00
4.9 kl. 24.00

Bessie[®] OSLO

BENTE KAHAN NOR

Bessie

Cafe Opera 3.9 kl. 15.00
Le Mirage 3.9 kl. 23.00
4.9 kl. 23.00

NATTKLUBB - BLÅ NETTER
Tradisjonen tilsier at på Teaterfestivalen i Bergen, - der skal man også kunne se ut i de små timer. Årets Nattklubb er lagt til LE MIRAGE (vis a vis Bergen Busstasjon) der kjøkken- og barservering holder åpent til det lysner av dag.

Fra 28. august til 4. september vil det bli arrangert forestillinger, konserter og taffelunderholdning m.m. Nattklubben vil også i år bli møtestedet for alle festivalens deltagere, - publikum som artister. Velkommen!

Nattklubben er delt opp i tre avdelinger. Klokken 22.00 begynner vi med kabaretunderholdning. Under denne avdelingen hører BLOOLIPS, BENTE KAHAN og under tvil OLGA MARIE MIKALSEN (konsertsangerinne). Disse blir presentert på de følgende sider.

2. avdeling begynner rundt midnatt. Følgende musikkgrupper vil gi konserter: **MAX AXE** - Bergens morsomste og mest rocka køntri-band kommer ridende.

TEMPEREMENTSORKESTERET er et ensemble som fremfører utvalgt, temperementsfull musikk som f.eks. Tango fra hele verden, sigøynermusikk fra Ungarn, tempomusikk fra Romania og Caramamusikk fra Karibien. Temperamentsorkesteret består av fire menn med bakgrunn fra folkemusikk, jazz og klassisk musikk: Rolf Prestø: kontrabass, sang Roald Andresen: gitar, quatro, slaginstr., sang Vidar Ytre-Arne: violin, sang Gabriel Fliflet: trekkspill, piano, sang

LILY AND THE PICCOLOES er et nystartet salsa pop-band med artister fra Bergen og Chile.

DROP DEAD GORGEOUS blåser ut hjernemassen (din?) med et skudd av en urgammel religion. Konserten er kalt «Gone to your head».

3. avdeling er restaurantunderholdning. Mens du nyter Le Mirages lille festivalmeny, kan du kose deg med taffelunderholdning av **INGE B. REM**. Han er kjent som kløvner i mange sammenhenger. Du så ham kanskje på TV i videoen fra USF-fabrikken, eller på åpninga av fjorårets festival? Inge har også vært vokalist i diverse Bergensband, som f.eks. Hardyguttene og Boogiemmen.

THE BALL BROTHERS - to potente gutter som forteller vitser mens de bl.a. jonglerer. The Ball Brothers består av: Morten Mjølshnes og Geir Løkken - begge skuespillere fra Taskenspillerne.

BESSIE

er en 'bluesical' som viser glimt fra en farget sangerinnes liv i 1920/30-årenes USA. Eller med andre ord: bluesicalen forteller om bluesangerinnen Bessie Smiths dramatiske liv.

Bessie Smith ble født i Chattanooga, Tennessee i 1894. Hun startet sin sang-karriere ved å synge og danse på gatehjørnene, for å forsørge seg og sine søsken. Via vaudeville-showene kom hun i kontakt med platebransjen og fikk etter sin første plateinnspilling i 1923 sitt gjennombrudd som sangerinne.

Bessie Smith tok i bruk hele sitt følelsesregister på scenen. Hennes sanger er direkte og ærlige, og tekstene ofte direkte paralleller til hendelser i hennes eget liv. Gjennomgangstemaene er som oftest kjærlighet, sex, fattigdom, alkohol, og flere sanger har klart samfunnskritisk innhold.

Det er mange historier fra Bessie Smiths liv som viser at hun ikke godtok å leve i skyggen av de hvite. Hun godtok ikke rasediskrimineringens regler og ble derfor i mange situasjoner en revolusjonær i sin egen tid.

Bak bluesicalen Bessie står en av Oslos mange prosjektgrupper. Samtlige medvirkende har hver på sin måte en allsidig teater/musikk-utdannelse fra inn- og utland, og alle har deltatt aktivt i musikk/teater-virksomheten her hjemme gjennom flere år. Gruppen består av skuespilleren Bente Kahan, pianisten Morten Gunnar Larsen og klarinettisten Georg Michael Reiss. Ellen Foyn Bruun har skrevet manus og har hatt regien til forestillingen.

BESSIE

- en bluesical

Manus og regi: Ellen Foyn Bruun

Medvirkende:

Bente Kahan, Morten Gunnar Larsen, Georg Michael Reiss.

Denne forestillingen er gitt med støtte fra Scanvest Ring A/S

Nattklubb på
Le Mirage

OLGA MARIE MIKALSEN er en overraskelsens kvinne og en kilde til stadig nye musikalske gleder. Det å være til stede under en av hennes konserter, hensetter en i ekstatiske fryd og en forlater konsertsalen med sjelen satt i jubelbrus og et sinn som bønnfaller: Mer! Mer!

Det er en egenartet stemning under la Mikalsens opptredener - altfor sjeldne som de jo er. Allerede ute i konserthusets foyer er det som om det eksisterer et slags hemmelig brorskap - det forventningsfulle publikum går rundt og småler og smiler - man vet hva man har i vente og kan ikke styre sin yre munterhet.

For det er jo det unike: I all sin seriøsitet appellerer hun likevel i sin form til glede og munterhet. Med sin sterke utstråling, innsatsvilje, utrolige innlevelse, egenartede tolkninger, særpregede tonedannelse, meget personlige rytmesans, suggestive apparasjon og sitt nære, inderlige, varme forhold til det stoff hun presenterer, klarer hun å skape slik glede omkring seg at publikum ikke kan styre seg: I pur og ekte glede over det de er vitne til, bryter de ut i høy latter. Latteren under Olga Maries konserter er ikke ondsinnet - den er glad, munter og varm. Det er en jubel og fryd som på et vekkelsesmøte, spenningen stiger når man vet at en høy tone eller et vanskelig parti nærmer seg, og nettopp denne spenningen er det da som utløser seg i kaskader av munterhet når publikum får presentert kunstnerinnens løsninger.

Olga Marie Mikalsen vet at folk ler og hvorfor de ler. «Jeg synes det er fint at folk morer seg og ler» sier hun selv. «Det viser jo at de er i godt humør og setter pris på kunstnerens anstrengelser. Dessuten ikke glem at den som ler sist ler best». Denne siste uttalelsen er kanskje nøkkelen til hele Olga Maries kunst - en underfundig humor som ligger under hele det store alvor. Hun har i tillegg en stemme som man meget sjelden finner i konsertsalene, en nærmest eksplosjonsartet angrepsteknikk på de høye stemmeleier, en sakral følsomhet som nærmer seg det stigmatiserende i tolkningen av religiøse verker og en udefinierbar lengsel etter det uoppnåelige, det opphøyde i romansene. Er det rart salen hensettes i fryd? Er det rart man jubler?

Nå har hun også gått til filmen. Filmkunstneren Vibeke Løkkeberg har gudskjelov kjent sin besøkestid og forevige Olga Marie i en rolle i spillefilmen HUD, der vårt idol

fremstiller Elisabeth Grannemanns søster. Vi forstår Løkkebergs tanke og bøyer vårt hode i ydmyk takknemlighet.

Konserter, plater, kassetter, TV - og nå også film. Verden ligger for kunstnerinnens føtter. Utlandet kaller - men forlot oss ikke for lenge om gangen, o guddommelige. Dacapo, dacapo!!!! Egil Teige

Olga Marie Mikalsen har lang og grundig utdannelse såvel sanglig som merkantilt. Hun har også sin egen fan-klubb 'sangerinne Mikalsens venner' med mottoet 'Nobody's perfect'. Fanklubben gir ut avisa 'Olgas gang' som foruten i Norden har abonnenter i Japan og Korea.

Foruten å ha sunget i Oslo Konserthus, Stockholms Konserthus, Kungliga musikaliske akademi i Stockholm og mange andre konsertsaler i Norge og Sverige, har Olga Marie Mikalsen optrådt i Salle Pleyel, Chopin-salen i Paris, Purcell Room i South Bank Concert Halls i London samt Finlandia Hall i Helsingfors.

I april neste år synger La Mikalsen i Carnegie Hall i New York. Hun er dessuten i forhandlinger med BBC, fransk radio og Notre Dame, men i år synger hun for Bergen Internasjonale Teaterfestivalens publikum!

BLOOLIPS

Hva forbinder vi med begrepet 'subkultur' i Norge? Indremisjon og menighetsliv? Samene? Ja, kanskje. Men egentlig er vi ikke særlig dus med subkultur-begrepet - til det er Norge et for homogent samfunn, ikke en gang med særlig markert kulturell avstand mellom by og land. Ordet vekker vel mer assosiasjoner om noe fremmed, usynlig og ikke særskilt tiltalende.

Bloodlips representerer på mange vis en utpreget urban subkultur, som er nærmest usynlig i Norge, om den overhodet finnes: den homoseksuelle. I det norske samfunnet forbinder vi fenomenet homoseksualitet nesten utelukkende med et spørsmål om seksuell preferanse. Gruppen 'homofile' fremstår som nokså ynkværdig, der den patetisk ber om forståelse og toleranse. Bloodlips viser oss en helt annen og dynamisk side av denne subkulturen: politisk engasjement og frekk pågåenhet. Om det shakespearske postulat om at livet er en scene overhodet er sann, så blir det bevist av Bloodlips.

Olga Marie
Mikalsen
OSLO

OLGA MARIE MIKALSEN NOR

Lyriske sanger

Le Mirage 1.9 kl. 22.00

2.9 kl. 22.00

Bloodlips
ENGLAND

BLOOLIPS ENG

Slung Back and

Strapless

Le Mirage 28.8 kl. 22.00

29.8 kl. 22.00

30.8 kl. 22.00

31.8 kl. 22.00

Her er ingen tragedie, men en rå, ironiserende og sylskarp harselas. Med historien, med Kirke og Bibel, med homsene selv og - kanskje mest tydelig - med kjønnsrollene. Resultatet blir en farse-kabaret det er svært vanskelig å stille seg likegyldig til.

Bloodlips er ikke et drag-show. På tross av de mest overdådige kostymer og masker - eller kanskje nettopp fordi de er så overdrevne - er det her ikke tale om menn som fremstiller kvinner. Vi er ikke et sekund i tvil om at det dreier seg om menn. Der hvor det tradisjonelle drag-showet gjør det mulig for publikum å holde distanse til 'kjønnsvergangen' der oppe på scenen - illusjonen er så perfekt at vi faktisk tror det dreier seg om kvinner - gjør Bloodlips det motsatte. Vi blir urolige, føler oss kanskje truet, av en slik burlesk uthenging av mannsrollen og kvinnerollen.

Med kaskader av saftige replikkvekslinger, raffinerte ordspill og grovkornet fleip holder Bloodlips et spill opp for oss, hvor vi hikstende av latter gjenkjenner et vrengebilde av storsamfunnets laster og dyder, sannheter og halvsannheter...

Det er Brechts verfremdungseffekt i en ny skikkelse. Johan Nerdrum

BLOOLIPS IN SLUNG BACK AND STRAPLESS

Historien begynte med at Bloodlips kollektivt gjorde audition for rollen som Evita i den kommende filmen til Lloyd-Webber uten å få den. Bette bestemte at det måtte finnes en annen historie om den fattige, kjempende skuespillerinnen som kom til politisk makt, og valgte livet til Madame Mao, Chang Ch'ing.

Maos kamp for dominans er gjengitt i Bloodlips gruppe som Lavinia, Dan, Rose Bud og Harminia framført gjennom deres egne musikalske biografier.

Kan du i tillegg se for deg Grace Kelly, Shirley Temple, Melina Mercouri, Nell Gwyn, Vanessa Redgrave, Empress T keiserinne Theodora av Byzants, og Nancy Reagan?

Etter pausen framfører de en kinesisk opera som er gjenfortalt av fru Mao. Formann Mao dør og Lavinia tilbyr gode råd til fru Mao som blir arrestert for å gå vestlig kledd.

Til slutt tilbyr Bloodlips tilskuerne gode råd samtidig som de gir en beskjed om vårt fottøy! -

BETTE BOURNE:

This enigma of the British theatre who balances facility and talent in unified diffusion, demands careful analysis. As Lewis Casson once said, «Who is that?» Who indeed! Today he is the victim of theatrical mass hysteria. Will he survive it? Remarkably rational for someone who is the founder and Director of The Bloodlips, Bette's next ventures are a movie - TEENAGE TRASH - in which he stars, and an autobiography 'My Life in Art and Beyond' soon to be released for the Christmas trade.

DIVA DAN:

Stardom came swiftly to this new famous persona. What can be said that hasn't already appeared in newspapers and magazines worldwide? «I may not be able to pop down to the grocers in my 'mules' anymore.», mourns Dan, «but I haven't changed really.» He recently abandoned his W9 flat to float permanently in his swimming pool. «My public expect it.», sighs this self-effacing Diva.

LAVINIA CO-OP:

gifted actor and dancer and owner of Hackney's only penthouse is perhaps more well known for his literary monograph, 'How's your fashion IQ?' and 'Reality for Beginners'; but will be remembered by balletomanes everywhere as the creator of the roles of 'Olga the Obtuse' in 'A Month in Norvaya Zemlya', and 'Third-from-the left' in GETTING GERTIE'S GARTER.

ROSE BUD:

Ingenue and school-leaver, says of his role in 'SLUNG BACK AND STRAPLESS' - «I want to make people feel; to give them a lesson in feeling. They can think later.». Such forthright emotional statements have earned him the popular tag - 'angry young flibbertygibbet'. Winner of the Rathbone Award for anal retention 1985, fame can hold no novelty for this new star.

PHIL HARMONIA:

Was born but now lives in London. His instrumental reinterpretations of 'Les Noches', 'Les Birches' and 'South Pacific' at the Queen Maude Land Festival of Performing arts led to the role of 'Titobera' in

Roald Amundsen's constructionist adaptation of Shakespeare's DREAM - «Oi Puck!» His legs are insured and drive many mad with desire.

STELLA ARTOISE:

Cute and silly, this bundle of hugability 'has a go' at 'managing' Bloodlips. «Daddy would be furious if he knew.», giggles the little wanton, «but it's better than that dreary Swiss school he dumped me in.». Making a first stage appearance as 'Queen Mother' in last season's 'Lac des Croulettes', Stella opted for life behind the scenes. «It's more fun.», chortles this delicious madcap.

PHYLLIS STIEN - PLAY-WRIGHT:

Has written most of Bloodlips' material for the past eight years, but may be more familiar to readers as the author of such books as 'The Concise History of Gin', 'Celtic dew', 'Nectar of Gaul' and 'The Potato in Russian Society'.

THE DIRECTORS:

ASHLEY EMPIST:

Works closely with the author, Phyllis Stien. «What can I do?», asks this helpful man-of-the-theatre. Ashley Empist lives in a delightful neo-Victorian manse over-

looking Hampstead Heath, with his wife, a nanny, an au-pair, an ex-mistress, and a Phillipino house-boy. He is currently negotiating with Russia to film TEENAGE TRASH (Bette's latest) in the Hermitage, St Petersburg.

A Note on the Play: In this play only the facts are true. Madame Mao - Chang Cheng is still in prison. If anyone is short of a cause, 'Free Mme Mao' is up for grabs. After all, what was her crime? - that she went on to become China's Mary Whitehouse and a Princess (in all but title) - Well isn't that why you give your daughter Barbie Dolls to play with? Hmm?

Original songs in SLUNG BACK AND STRAPLESS, words and music by Jon Jon and Phil Booth. SLUNG BACK AND STRAPLESS. Copyright Jon Jon 1986.

Props: Paul Shaw.

'Drag That Frock' by Jon Jon, music by Phil Booth and John Baker. All arrangements by Phil Booth. Many thanks to Siggy, Fran Ra, Francis Wilson.

Tabernacle Management Committee, Allahn.

DANGER: Government Health Warning: ART CAN SERIOUSLY DAMAGE YOUR HEALTH.

Det frie
Teaterliv
i Bergen

For tredje år på rad presenterer Bergen Internasjonale Teaterfestival byens egne frie sceniske grupper. Den nyere frigruppevirksomheten i Bergen er drøye 10 år gammel, og gir her som ellers i landet historien om de store, 'usynkbare' visjoner og de voldsomme forlis; historien om de mange unge døde: Nordahl Grieg Teatret, Harlekin, Tartar Teatret, Fri Ballett etc. er grupper som ble dannet på det engasjerte og mer optimistiske 70-tallet og forsvant etter få år i drift. Den eldre teaterentusiast minnes ennå scener, sanger og replikker fra forestillingene og ikke minst de idealistiske programerklæringene om «å spille for det arbeidende folk». Svært få av gruppene fra denne pionertiden fant frem til folk flest; svært få klarte å profesjonalisere seg såpass at de kunne leve av sitt teaterarbeid. I Bergen har historisk sett de sporadiske prosjekt-grupper og amatørteatret utgjort en like stor del av teatervirksomheten utenfor Den Nationale Scene, som de faste profesjonelle gruppene. Dette er ikke minst situasjonen på midten av 80-tallet.

Byens frie teaterliv beveger seg idag mellom tre poler: Den første polen utgjøres av *de profesjonelle, heltidsarbeidende gruppene*, som f.eks. Teatret Rundt Omkring, Tippetue Teatret og Riss Dansekompagni. To av disse gruppene har røtter tilbake til 70-tallet og kan sies å være pionergrupper for barne- og ungdomsteatret på Vestlandet og i arbeidet med å få etablert offentlige støtteordninger for teatervirksomhet utenfor institusjonene i Norge. Gruppene har bestått av en kjerne på 2-3 personer som har engasjert assosierte medlemmer til de ulike produksjonene. Kjernen har bestått av autodidakter - folk som har lært av å spille; eller/og av personer med lang fagutdannelse bak seg. Helt fra starten har barn og ungdom vært den primære målgruppen for disse gruppene, som det har vært for flere av frigruppene landet over. Arbeidet deres har gitt disse gruppene en innsikt og erfaring med barneteater som ikke finnes andre steder i norsk teater idag. Barneteater har offisielt ikke vært nevneverdig aktet i Norge, og selv hardt tilkjempe statlige støtteordninger har ikke hindret at medlemmene underveis har hatt deltidsarbeid, f.eks. som pedagoger eller som gjester ved institusjonsteatrene.

I løpet av 80-tallet har tendensen gått i retning av færre faste gruppedannelser og flere prosjektgrupper - grupper satt sammen for kun en produksjon av gangen. Å holde gående en fast driftsenhet over lenger tid med dertil hørende administrasjon blir for tungrodd og kostbart. Langt lettere og billigere blir det å samle folk for enkelt-produksjoner. En rekke slike forestillinger er laget i Bergen i de siste årene, både av profesjonelle og amatører. Prosjektgruppene har til nå kun henvendt seg til det voksne publikumet, og står således for det eneste alternative tilbud og motuttrykk til D.N.S. Prosjektgruppene har kunstnerisk sett brutt med tradisjonen. Hos de mest ekstreme er selve bruddet blitt hovedprinsippet i formspråket. I Riss Dansekompagni **TILVÆRELSENS ENSFORMIGE**

Topics at the tower of Babylon

MANGFOLD og TITANIC-PROSJEKTET er moderne og eksistensielle tema formidlet i et mer visuelt og abstrakt formspråk enn hva vi er vant til her hjemme. I begge prosjektene spores en vilje til å ta opp i seg utenlandske formimpulser og prøve ut nye scenespråk. Selv om det parallelt med denne virksomheten har vokst frem et lite, men engasjert publikum, har prosjektgruppene kulturpolitisk sett liten tyngde. Prosjektene er kortvarige, spilles få ganger, oftest i eksklusive sammenhenger og for få mennesker. Bergen Kommune har ingen seriøse støtteordninger for denne type virksomhet.

Den tredje polen i byens frie teaterliv er *amatørteatret*.

Amatørteatret rekrutterer fra skolene, universitetet og foreningslivet, og drives av medlemmene på fritiden. I de siste årene har det skjedd en oppblomstring av frie amatørgrupper uten en fortid i forenings- og lagsvirksomhet. En kan her nevne Taskenspillerne, Teatergruppen Optimistene og Theatret Zoophili. De gamle 'spillestykkene' erstattes av nyere dramatik eller selvlaget materiale, noen også med 'siste' formdrakt. Amatørteatret preges i det hele tatt av en mer ambisiøs satsning og det kunstneriske blir mer og mer likestilt de pedagogiske og sosiale motivene for denne virksomheten. Fra offisielt hold er det aktive amatørteatret i Bergen, som ellers i byene, lite aktet, både som tilbud og som rekrutteringskilde for det lokale teater- og kulturliv.

Teaterlivet i Bergen har hatt et relativt beskjedent omfang, og det har derfor hele tiden eksistert et naturlig samarbeid mellom profesjonelle og amatører. Amatørene har deltatt i de profesjonelles prosjekter, de profesjonelle har vært instruktører for amatørerne. Begge grupperingene møter de samme problemene i sin virksomhet i byen, f.eks. er de langt på vei like usynlige i det vi kan kalle den bergenske teateroffentlighet. Til tross for at det samlede frie teaterlivet i Bergen pr. år spiller bortimot like mange forestillinger, byr på like mange produksjoner for et aldersmessig like sammensatt publikum som D.N.S., så er denne virksomheten med få unntak nærmest usynlig i byen.

De profesjonelle gruppene spiller de fleste av sine forestillinger på skoler og samfunnshus ute i distrik-

tene. De er ikke synlige med hus og scene i byen, de opptrer sjelden i mediane og skal en dømme etter kommunebudsjettet oppleve de kun symbolsk anerkjennelse fra kommunen. Amatørene og prosjektgruppene spiller p.g.a. sitt publikum for det meste i selve byen, og skulle således være mer synlige. Da dette ikke er tilfelle skyldes det nok på den ene side at deres publikum begrenser seg til de spesielt interesserte, og på den andre side det faktum at byen mangler rimelige eller kommunalt garanterte lokaler egnet for prosjektgruppens forestillinger og tilpasset amatørernes krav til mer uformelle spilleplasser.

Felles problemer, felles gleder samler folk. På tvers av fag- og yrkesstatus-skiller har amatører og profesjonelle dannet 'Forum for fri scenisk virksomhet i Hordaland'. Forum består av uformelle møter hvor aktive teaterarbeidere kan holde hverandre underrettet om sin virksomhet, drøfte faglige spørsmål og organisere de aktuelle fellestiltak som kan fremme denne virksomheten. Øvingslokaler og scene har vært to sentrale arbeidsoppgaver for Forum siden starten i 1984. Idag er 10 grupper/enkeltpersoner medlemmer av Forum.

Bergen Internasjonale Teaterfestival har i de siste tre årene vært den eneste samlede manifestasjon av den frie sceniske virksomhet i Hordaland. I år vil festivalen presentere fire av de lokale gruppene med hver sin produksjon: Riss Dansekompani, Tippetue Teatret, Teatergruppen Optimistene og Theatret Zoophili. Samlet gir disse gruppene et godt bilde av hva det frie teater og danselivet i Bergen kan tilby anno 1986.

Preben Faye-Schjøll.

Bergenske teatergrupper som skal opptre på årets festival er: **ARTIST DECIDED/KURT JOHANNESSEN, RISS DANSEKOMPANI, TIPPETUETEATERET, OPTIMISTENE** og **TOPICS OF THE TOWER OF BABYLON**.

TOPICS AT THE TOWER OF BABYLON (NOR)

presenterer MARE-RITT - en audiovisuell reise inn i det ukjente. Konsept: Sad Isztic Tid og sted: se dagspressen.

GJØGLERNE KOMMER - en presentasjon av teater og dans fra Berlin (vest)

Oslo Internasjonale Teaterfestival har siden -82 arrangert en årlig festival i Oslo og omegn. Vår målsetning er å presentere teaterformer som normalt ikke vises i Norge. Vi har på disse årene presentert rundt 125 forestillinger med ca. 35 grupper fra 15 land. Vi har også arrangert seminar, kurs og laget prosjektforestillinger. Vi har og har hatt et nært samarbeid med andre byer i Skandinavia. Dette er en for-

utsetning for å kunne gjennomføre festivaler og gjestespill av denne type, med de meget begrensede ressurser vi har hatt til rådighet.

Våre kontakter med andre land er meget gode. Det har gjort oss i stand til å lage en presentasjon av BERLIN i samarbeid med BERLINER FESTSPIELE GmbH. Senatet i Berlin vil bidra med et betydelig beløp.

Festivalen skal vise mangfoldet av det som vises på teaterscenen i dagens Berlin.

Gjøglerne kommer

Takk til

Arkitektene

- Bjørn EIK
- Randi EKORNRUD
- Øyvind MAURSETH
- Steinar ENEHAUG
- DJURHUS & FERSUM
- GRIEG ARKITEKTKONTOR
- CUBUS-GRUPPEN
- HANSTEEN-GRUPPEN
- Øyvind HOLST
- Jan HAALAND
- REITHER & ROGNALDSEN
- ARKITEKTKONTORET BRUN SØRHUS & OEDING
- AMUNDSSEN & VUTTER
- BERGEN AREALPROSJEK-TERING A/S
- ASPLAN A/S

Frisørsalongene

- ARNATVEIT FRISØRSALONG
- ARNES FRISØRSALONG
- BIBBEN FRISØRSALONG
- ALICE BRYNILDSEN FRISØRSALONG
- CACITA FRISØRSALONG
- CHARMER FRISØR
- CINDERELLA FRISØRSALONG

og ellers:

- WORKHOUSE
- WENCHES DANSE OG TRIMINSTITUTT
- BAZAAR
- SENGEMAKERIET
- LILLE ØVREGATEN KUNSTHÅNDVERK
- BLAHA CREATIVE PHOTOGRAPHY (tlf. 317447)
- SOLBERGS EFTF. A/S KOLONIAL OG BAKERI
- PARK PENSION
- SYSTEMUTVIKLING A/S
- FLEXI ARKIVSYSTEMER A/S
- PSYKOLOGKONTORET I SENTRUM
- ADVOKATENE BERG OLSEN & GJELSVIK

GJØR SOM

 **BERGEN
INTERNASJONALE
TEATERFESTIVAL**

VELG

Le Mirage

som din spesielle nattklubb

ENTERTAINMENT – LIVE MUSIC – RESTAURANT

Du finner oss vis-à-vis Bergen Busstasjon.
Tlf. 31 80 49

BERGEN INTERNASJONALE TEATERFESTIVAL 1986

PÅ LE MIRAGE

MENY

1. Husets salat med ost, reker, skinke og champignon	Kr. 43,-
2. Hvitløkgratinerte reker servert med varm loff	Kr. 38,-
3. Røkelaks med rømme på grovt brød	Kr. 52,-
4. Rekesmørbrød	Kr. 34,-
5. Grillet laks med Hollandaisesaus	Kr. 89,-
6. Grillede kjempereker servert med ris	Kr. 92,-
7. Entrecôte med Bearnaisesaus	Kr. 86,-
8. Biff med løk	Kr. 79,-
9. Lammekotelett med mintsaus	Kr. 82,-
10. Grillet kylling med Bearnaisesaus	Kr. 68,-
11. Vaniljeis med kiwi og eggelikør	Kr. 32,-
12. Iscoup Le Mirage	Kr. 29,-
13. Varm epleterte med is	Kr. 26,-

RESTAURANT

Open: 19.00 – 02.30

NATTCAFÉ

Open: 21.00 – 03.00

KLM

**Bankene holder åpent
hele døgnet**

Rettere sagt: Minibankene.
Har du minibank-kort fra en bank, kan du bruke
det i alle minibanker. Hele døgnet.

BANKENE I BERGEN

ABC Bank	Kredittkassen/ Fiskernes Bank
Bergen Bank	Landsbanken
Bergens Skillingsbank	Sparebanken Vest
Den norske Creditbank	Vestlandsbanken
Fana Sparebank	

**Ring
oss!**

**Vi vil
være
best og
billigst**

Hos oss kan du leie
Mercedes 190 til
samme pris som
VW Golf koster hos
våre konkurrenter.

BERGEN
C. Sundts gt. 57
Tlf.: 05-31 14 13
Flesland Lufthavn:
Tlf.: 05-22 75 27

Budget
rent a car

**Det naturlige møtested
både før og etter...**

Nattcafé hver fredag og lørdag

Engen 24 - vis-à-vis teatret

StillasService
Svaneviksveien 37
Postboks 190
5032 Minde
Telefon 05/293700